RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3290/94

af 22. december 1994

om de tilpasninger og overgangsforanstaltninger, der er nødvendige i landbrugssektoren for gennemførelsen af de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød [1], særlig artikel 7, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet [2], og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet har vedtaget en række regler om den fælles landbrugspolitik;

under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi har Fællesskabet forhandlet en række aftaler, i det følgende benævnt »GATT-aftalerne«; flere af disse aftaler gælder landbruget, navnlig aftalen om landbruget, i det følgende benævnt »aftalen«; de indrømmelser, der er gjort for intern støtte, kan overholdes ved, at priserne og støttebeløbene fastsættes til en passende størrelse, og det er således ikke nødvendigt at vedtage særlige bestemmelser herom; ifølge aftalen skal adgangen til EF-markedet udvides over seks år for landbrugsprodukter fra tredjelande, og den støtte, Fællesskabet yder til eksport af landbrugsprodukter, skal gradvis nedskæres; det er derfor nødvendigt at tilpasse landbrugsbestemmelserne om samhandelen med tredjelande;

eftersom aftalen omdanner alle de foranstaltninger, der indskrænker importen af landbrugsprodukter, til told (tarifikation), ligesom den forbyder anvendelse af sådanne foranstaltninger i fremtiden, er det nødvendigt at afskaffe de variable importafgifter og de øvrige foranstaltninger og belastninger ved import, der for øjeblikket er fastsat i de fælles markedsordninger; de toldsatser, der ifølge aftalen skal anvendes for landbrugsprodukter, fastsættes i den fælles toldtarif; i nogle sektorer, såsom sektoren for korn, ris, vin samt frugt og grøntsager, nødvendiggør indførelsen af yderligere mekanismer ud over toldopkrævning efter faste satser, at der fastsættes undtagelsesregler i grundforordningerne; hvad angår foranstaltningerne til beskyttelse af EF-markedet mod import af tørrede druer og forarbejdede kirsebær, kan disse ifølge aftalen om beskyttelsesforanstaltninger opretholdes i fem år; for at undgå, at der opstår problemer med forsyning af EF-markedet, er det nødvendigt at tillade, at toldsatserne suspenderes for bestemte produkter i sukkersektoren;

for at der kan opretholdes et minimum af beskyttelse mod de skadelige virkninger, som ovennævnte tarifikation kan medføre for markedet, tillader aftalen, at der anvendes tillægstold på nøje fastlagte betingelser og for de produkter alene, der er omfattet af tarifikationen; der bør derfor indføjes en tilsvarende bestemmelse i de pågældende grundforordninger;

aftalen fastsætter en lang række toldkontingenter under ordningerne med »aktuel adgang« og »minimumsadgang«; aftalen indeholder i vid udstrækning nærmere betingelser for disse kontingenters anvendelse; eftersom der således er mange kontingenter, og da disse skal iværksættes så effektivt som muligt, bør det overdrages Kommissionen at åbne og forvalte dem efter forvaltningskomité-proceduren;

de ændringer der følger af den rammeaftale, som er indgået med bestemte lande i Latinamerika under Uruguay-runden, bør indføjes i Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer [3];

i aftalen om beskyttelsesforanstaltninger er der fastlagt nøje regler for anvendelsen af beskyttelsesklausuler, f.eks. dem, der er fastsat i markedsordningerne, og disse klausuler

---

[1] EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1884/94 (EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 27).

[2] Udtalelse afgivet den 14. december 1994 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

[3] EFT nr. L 47 af 25. 2. 1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 3518/93 (EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 15).

bør derfor suppleres med en henvisning til de forpligtelser, der følger af de internationale aftaler;

i handelsforbindelserne med de tredjelande, der ikke er omfattet af GATT-aftalerne, er Fællesskabet ikke bundet af de krav om adgang til EF-markedet, der følger af aftalerne; for at der i påkommende tilfælde kan træffes foranstaltninger over for produkter fra disse lande, bør der overdrages Kommissionen tilsvarende beføjelser, som den udøver efter forvaltningskomité-proceduren;

i henhold til aftalen er eksportstøtte fremover begrænset til bestemte grupper af landbrugsprodukter, der er nærmere fastlagt i aftalen; endvidere er der fastsat mængde- og værdigrænser for støtten;

værdigrænsernes overholdelse kan sikres under restitutionernes fastsættelse og ved den betalingskontrol, der gennemføres i henhold til bestemmelserne om EUGFL; kontrollen kan lettes ved, at restitutionerne obligatorisk forudfastsættes, uden at dette i øvrigt udelukker muligheden for, at der i tilfælde af differentierede restitutioner foretages en ændring af den forudfastsatte destination; i tilfælde af ændring af destinationen bør der ske udbetaling af den restitution, der gælder for den virkelige destination, idet restitutionsbeløbet dog ikke kan være større, end det der gælder for den forudfastsatte destination;

for at det kan kontrolleres, at mængdekravet overholdes, er det nødvendigt, at der indføres en pålidelig og effektiv tilsynsordning; derfor bør enhver restitutionsydelse gøres betinget af, at der udstedes en eksportlicens; inden for de tilladte grænser bør restitutionerne ydes afhængig af den særlige situation for det berørte produkt; der kan kun tillades undtagelser herfra for forarbejdede produkter uden for traktatens bilag II, som der ikke gælder værdigrænser for, og for fødevarehjælp, hvor der ikke gælder nogen begrænsning; det bør fastsættes, at de strenge forvaltningsregler kan fraviges for produkter, for hvilke der ikke kan forventes nogen eksport med restitutionsydelse ud over mængdegrænserne; overvågningen af de mængder, der eksporteres med restitution i de produktionsår, der er nævnt i aftalen, sker på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for det enkelte produktionsår;

i de fleste fælles markedsordninger er kun Rådet kompetent til at træffe afgørelse om at proceduren for aktiv forædling ikke kan anvendes; under de økonomiske vilkår, der følger af aftalen kan det vise sig nødvendigt at reagere hurtigt på markedsproblemer, der måtte opstå ved anvendelsen af nævnte procedure; i den forbindelse bør Kommissionen have bemyndigelse til at træffe hasteforanstaltninger af begrænset varighed; disse foranstaltninger bør underkastes proceduren i artikel 3 i Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987; [1]

endvidere bør det sikres, at bestemmelserne i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder bliver overholdt; det er derfor nødvendigt at indsætte nærmere bestemmelser herom i Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin [2];

som følge af de ændringer, som denne forordning indfører i landbrugsbestemmelserne, bliver en lang række rådsforordninger, der er afledt af grundforordningerne, uden formål; af hensyn til retssikkerheden bør de ophæves; ved denne lejlighed bør en række bestemmelser, der ikke er direkte forbundet med GATT-aftalerne, ligeledes ophæves, da de ikke længere har gyldighed; det samme er tilfældet for visse »anden-generations« -rådsforordninger, som i hovedsagen kan inkorporeres i de pågældende grundforordninger;

det har ikke været muligt at integrere de generelle eksisterende rådsbestemmelser om anvendelsen af beskyttelsesklausulen i grundforordningerne; som følge af de gennemgribende ændringer, der er nødvendige på dette område på baggrund af GATT-aftalerne kan de pågældende forordninger ikke opretholdes; de bør derfor ophæves, idet dog retsgrundlaget for de akter, der skal erstatte dem, bør fastlægges;

anvendelsen af aftalen om landbrug kunne vanskeliggøres, hvis de interne procedurer, der skal anvendes, udviste væsentlige forskelle mellem de forskellige sektorer; disse procedurer bør derfor gøres ensartede;

det har hidtil været muligt at skabe en passende ramme for de nødvendige specifikke regler for markedsforvaltning gennem Rådets vedtagelse af almindelige gennemførelsesbestemmelser; iværksættelsen af nævnte aftale om landbrug bør ikke gribe ind i mekanismerne og procedurerne for forvaltningen af den fælles landbrugspolitik;

---

[1] EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33.

[2] EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1891/94 (EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 42).

det vil på et senere tidspunkt være hensigtsmæssigt at analysere, både hvorledes de ordninger, der er indført ved denne forordning, virker, og erfaringerne med de foranstaltninger, som tredjelandene har truffet med henblik på gennemførelsen af GATT-aftalerne; i den anledning bør Kommissionen efter udløbet af forordningens første to anvendelsesår forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet;

overgangen fra den eksisterende ordning til den, der følger af GATT-aftalerne, kan skabe tilpasningsvanskeligheder, der ikke er omhandlet i denne forordning; for at afhjælpe en sådan eventuel situation, bør der fastsættes en generel bestemmelse, der giver Kommissionen mulighed for i en bestemt periode at træffe de fornødne overgangsforanstaltninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning fastlægger de tilpasninger og de overgangsforanstaltninger, der er nødvendige, for at de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, kan gennemføres i landbruget.

Artikel 2

De i artikel 1 nævnte tilpasninger er anført i bilagene.

Artikel 3

1. Hvis det som led i den fælles landbrugspolitik er nødvendigt at anvende overgangsforanstaltninger for at lette overgangen fra den eksisterende ordning til den, der følger af tilpasningerne til de krav, som er affødt af de i artikel 1 nævnte aftaler, vedtages disse foranstaltninger efter proceduren i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF [1] eller afhængigt af tilfældet i de tilsvarende artikler i de andre forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter eller i forordning (EF) nr. 3448/93 [2].

Når sådanne foranstaltninger træffes, tages der under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de i artikel 1 nævnte aftaler, hensyn til de særlige forhold i de enkelte landbrugssektorer.

2. De i stk. 1 nævnte foranstaltninger kan træffes i en periode, der udløber den 30. juni 1996, og deres anvendelse er begrænset til denne dato. Rådet kan på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal forlænge perioden.

Artikel 4

1. Hvis det i betragtning af den særlige situation for et landbrugsprodukt kan sikres, at de forpligtelser vedrørende støtteniveauet, der følger af de i artikel 1 nævnte aftaler, kan opfyldes, ved at der anvendes midler, som har mindre virkning end dem, der er indført med henblik herpå, kan Kommissionen fritage produktet fra anvendelsen af de bestemmelser om eksportrestitutioner, der er omhandlet i denne forordning.

2. Med forbehold af de foranstaltninger, der er fastsat ved denne forordning, kan Kommissionen træffe de fornødne foranstaltninger til beskyttelse af EF-markedet mod import af landbrugsprodukter fra tredjelande, over for hvilke Fællesskabet ikke har forpligtelser i henhold til de i artikel 1 nævnte aftaler.

3. Foranstaltningerene i henhold til stk. 1 og 2 vedtages efter den i artikel 3, stk. 1, nævnte procedure.

Artikel 5

Inden den 30. juni 1997 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om, hvordan den ordning, der følger af denne forordning, fungerer, samt om erfaringen med de foranstaltninger, som tredjelande har truffet med henblik på anvendelsen af de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi.

Rådet træffer på forslag af Kommissionen efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, afgørelse om alle ændringer, der følger af resultaterne og konklusionerne af nævnte rapport.

Artikel 6

1. Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1995.

2. Den anvendes fra den 1. juli 1995.

Dog anvendes:

a) artikel 3 og artikel 4, stk. 2, fra den 1 januar 1995

b) de bestemmelser, der er anført i bilagene om importtold og tillægsimporttold, og som gælder for de produkter i bilag XIII og XVI, for hvilke der anvendes en indgangspris, fra begyndelsen af produktionsåret for de berørte produkter i 1995

[1] EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.
[2] EFT nr. L 318 af 20. 12. 1993, s. 18.

c) bestemmelserne om eksportrestitutioner:

— fra den 1. september 1995, for så vidt angår bilag II og XVI

— fra den 1. oktober 1995, for så vidt angår bilag IV

— fra den 1. november 1995, for så vidt angår bilag V

d) bestemmelserne i bilag XV fra den 1. januar 1995

e) bestemmelserne i bilag XVI, afsnit I, nr. 2, fra den 1 januar 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1994.

På Rådets vegne

H. SEEHOFER

Formand

BILAGSFORTEGNELSE

Bilag I	KORN
Bilag II	RIS
Bilag III	TØRRET FODER
Bilag IV	SUKKER
Bilag V	FEDTSTOFFER
Bilag VI	HØR OG HAMP
Bilag VII	MEJERIPRODUKTER
Bilag VIII	OKSEKØD
Bilag IX	FÅRE- OG GEDEKØD
Bilag X	SVINEKØD
Bilag XI	FJERKRÆKØD
Bilag XII	ÆG SAMT ÆGALBUMIN OG MÆLKEALBUMIN
Bilag XIII	FRUGT OG GRØNTSAGER
Bilag XIV	FORARBEJDEDE FRUGTER OG GRØNTSAGER
Bilag XV	BANANER
Bilag XVI	VIN
Bilag XVII	TOBAK
Bilag XVIII	HUMLE
Bilag XIX	LEVENDE PLANTER OG BLOMSTERDYRKNINGSPRODUKTER
Bilag XX	FRØ
Bilag XXI	FORSKELLIGE FORORDNINGER
Bilag XXII	MEGET AFSIDES BELIGGENDE REGIONER

BILAG I

KORN

I. *Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 (EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1866/94 (EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 1)*

1) Artikel 3, stk. 2, udgår.

2) I artikel 3, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

»Den interventionspris, der anvendes for majs og sorghum i maj, gælder fortsat i juli, august og september i det følgende høstår.«

3) Artikel 3, stk. 4, andet afsnit, første punktum, affattes således:

»For interventionsprisen fastsættes der månedlige tillæg for hele høståret eller en del af dette.«

4) Artikel 5, første og andet led, udgår.

5) Afsnit II affattes således:

»AFSNIT II

Artikel 9

1. Ved import til Fællesskabet af de i artikel 1 nævnte produkter skal der forelægges en importlicens eller en eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 12 og 13.

Licensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 23.

Artikel 10

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Uanset stk. 1 er importtolden for produkter henhørende under KN-kode ex 1001, undtagen blandsæd, 1002, 1003, ex 1005, undtagen hybridmajs til udsæd, og ex 1007 undtagen hybridsorghum til udsæd, lig med den interventionspris, der gælder for disse produkter ved import, og som forhøjes med 55 %, med fradrag af den cif-importpris, der gælder for den pågældende sending. Dog kan tolden ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif.

3. Med henblik på beregning af den importtold, der er nævnt i stk. 2

a) fastslås repræsentative cif-importpriser for de produkter, der er nævnt i stk. 2 opgjort i en standardkvalitet eller, hvis det er relevant, underopdelt i flere standardkvaliteter (blød hvede: høj, gennemsnitlig, lav; hård hvede; majs; andet foderkorn) på grundlag af priserne for disse kvaliteter på verdensmarkedet.

Disse repræsentative cif-importpriser udarbejdes regelmæssigt.

b) Hver importsending klassificeres i nærmeste kvalitet inden for de standardkvaliteter, der er nævnt i litra a).

4. Gennemførelsesbestemmelserne for denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 23.

I gennemførelsesbestemmelserne fastsættes navnlig

— de standardkvaliteter, der skal anvendes

— prisnoteringerne for de forskellige kvaliteter af hvede og de prisnoteringer for de andre kornarter, der skal indgå i beregningen

— metoden for beregning af importtolden for hver sending i en af de standardkvaliteter, der er nævnt i stk. 3, litra a)

— muligheden for, at de erhvervsdrivende, hvis det er hensigtsmæssigt i nærmere bestemte tilfælde, kan få kendskab til, hvilken told der finder anvendelse, inden sendingen ankommer.

Artikel 11

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1 nævnte produkter, pålægges importen til satsen i artikel 10 af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, jf. dog artikel 10, stk. 2, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 23. De omfatter navnlig:

a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen

b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 12

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 23.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

— en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle« -princippet)

— en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)

— en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode med »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, og idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter, fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling, den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:

a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse

b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og

c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

For så vidt angår Spaniens importkontingent på 2 000 000 tons majs og 300 000 tons sorghum og Portugals importkontingent på 500 000 tons majs, omfatter disse bestemmelser endvidere de nødvendige bestemmelser vedrørende gennemførelse af kontingentimport og i givet fald offentlig oplagring af de mængder, som importeres af de pågældende medlemsstaters interventionsorganer, samt deres afsætning på disse medlemsstaters marked.

Artikel 13

1. For at muliggøre eksport af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand eller i form af varer, som er anført i bilag B, på grundlag af de noteringer eller priser, der gælder på verdensmarkedet for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

Eksportrestitutionen for de i artikel 1 nævnte produkter i form af varer, der er anført i bilag B, kan ikke være større end den, der gælder for disse produkter, når de udføres i uændret stand.

2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem store og små erhvervsdrivende

b) den, der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen

c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet. Den kan differentieres efter destination, når situationen på verdensmarkedet eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 23.

Fastsættelsen kan ske:

a) med regelmæssige tidsintervaller

b) ved licitation for de produkter, som denne procedure hidtil har været fastsat for.

Restitutioner, der fastsættes med regelmæssige tidsintervaller, kan om påkrævet ændres af Kommissionen i løbet af tidsintervallet på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. For produkter, der er nævnt i artikel 1, og som eksporteres i uændret stand, ydes restitutionen kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

5. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag

a) for den i licensen angivne destination, eller eventuelt

b) for den faktiske destination, hvis denne afgiver fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

6. Stk. 4 og 5 kan efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93 udvides til at omfatte de i artikel 1 nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, som er anført i bilag B.

7. Stk. 4 og 5 kan efter proceduren i artikel 23 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarehjælp.

8. Medmindre andet er fastsat efter proceduren i artikel 23, foretages der for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter en justering af den ifølge stk. 5 gældende restitution under hensyn til størrelsen af de månedlige forhøjelser, der finder anvendelse på interventionsprisen og eventuelt udsving i interventionsprisen.

Der kan fastsættes et korrektionsbeløb efter proceduren i artikel 23. Kommissionen kan om påkrævet ændre korrektionsbeløbene.

Første og andet afsnit kan i fuldt omfang eller delvis anvendes på hvert af de i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), nævnte produkter og på de i artikel 1 nævnte produkter, der eksporteres i form af varer, som er anført i bilag B. I dette tilfælde korrigeres den i første afsnit nævnte justering ved, at der på det månedlige tillæg anvendes en koefficient, som udtrykker forholdet mellem mængden af basisproduktet og den mængde af basisproduktet, som er indeholdt i det eksporterede, forarbejdede produkt eller anvendt ved fremstillingen af den eksporterede vare.

Ved eksport i løbet af de første tre måneder af høståret af malt, som ved udløbet af det foregående høstår befandt sig på lager, eller som er fremstillet af byg, der var på lager på det tidspunkt, gælder den restitution, som ville have været gældende for den pågældende licens ved eksport i løbet af den sidste måned i det foregående høstår.

9. For at tage hensyn til de særlige fremstillingsprocesser for visse kategorier af spiritus fremstillet på basis af korn kan de i stk. 1 nævnte eksportrestitutioner samt kontrolmetoderne i fornødent omfang tilpasses denne særlige situation.

10. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres licensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

11. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, og navnlig bestemmelserne om den i stk. 9 nævnte tilpasning vedtages efter proceduren i artikel 23. Bilag B ændres efter samme procedure. Dog vedtages gennemførelsesbestemmelserne til stk. 6 for de i artikel 1 nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, som er anført i bilaget, efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93.

Artikel 14

1. I det omfang, det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for korn kan fungere bedst muligt, kan Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling

— for de i artikel 1 nævnte produkter, når de er bestemt til fremstilling af produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra c) og d)

— i særlige tilfælde for de i artikel 1 nævnte produkter, når de er bestemt til fremstilling af varer, der er nævnt i bilag B.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer på begæring af den medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen trufne afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at det har fået sagen forelagt, har truffet en afgørelse, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 15

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restitutioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 16

1. Hvis noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter når op på samme niveau som priserne i Fællesskabet, og denne situation kan forventes at vedvare og forværres, således at Fællesskabets marked af denne grund forstyrres eller trues af forstyrrelse, kan der træffes passende foranstaltninger.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 23.

Artikel 17

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af en stigning i importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke, og bestemmer , i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger.

2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation indtræder, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Medlemsstaterne kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

6) I bilag A indsættes følgende:

»KN-kode	Varebeskrivelse
2306	Oliekager og andre faste restprodukter af vegetabilske fedtstoffer eller olier, også formalede eller i form af pellets, undtagen varer henhørende under pos. 2304 eller 2305:
2306 90	— I andre tilfælde:
	— — Andre varer
2306 90 91	— — — Af majskim«.

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 2729/75 (EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 18)*

»Importafgift« og »importafgifter« ændres til »told«.

III. *Rådets forordning (EF) nr. 3670/93 (EFT nr. L 338 af 31. 12. 1993, s. 35)*

Denne forordning ophæves.

BILAG II

RIS

I. *Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 (EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1869/94 (EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 7)*

1) Artikel 4, stk. 5, affattes således:

»5. Efter proceduren i artikel 27 fastlægges:

a) de i stk. 4 omhandlede interventionscentre efter høring af de pågældende medlemsstater

b) satsen for omregning af afskallet ris til uafskallet ris og omvendt

c) satsen for omregning af afskallet ris til sleben eller delvis sleben ris og omvendt

d) de forarbejdningsomkostninger og den værdi af biprodukterne, der skal tages i betragtning ved anvendelse af stk. 3.«

2) Afsnit II affattes således:

»AFSNIT II

Regler for samhandelen med tredjelande

Artikel 10

1. Ved import til Fællesskabet eller ved eksport fra Fællesskabet af de i artikel 1 nævnte produkter skal der fremlægges en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 14 og 15.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 27.

Artikel 11

1. For leverancer til det oversøiske franske departement Réunion af produkter henhørende under KN-kode 1006 (bortset fra KN-kode 1006 10 10), der indføres fra medlemsstaterne og er bestemt til forbrug i Réunion, og som falder ind under et af de i traktatens artikel 9, stk. 2, nævnte tilfælde, kan der fastsættes et tilskud.

Størrelsen af dette tilskud fastsættes under hensyn til forsyningsbehovet på Réunions marked ud fra forskellen mellem noteringerne eller priserne for de pågældende produkter på verdensmarkedet og noteringerne eller priserne for de samme produkter på Fællesskabets marked, samt om nødvendigt priserne for disse produkter i Réunion.

Tilskud ydes efter anmodning. Det kan eventuelt fastsættes ved licitation. Denne licitation vedrører størrelsen af tilskuddet.

Tilskuddet fastsættes periodevis efter proceduren i artikel 27. Kommissionen kan efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ om nødvendigt ændre tilskuddet i det mellemliggende tidsrum.

2. Reglerne om finansieringen af den fælles landbrugspolitik finder anvendelse på det i stk. 1 omhandlede tilskud.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 27.

Artikel 12

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Uanset stk. 1 gælder følgende:

a) importtolden for afskallet ris, henhørende under KN-kode 1006 20, er lig med den interventionsopkøbspris, der gælder på importtidspunktet for henholdsvis Indica-ris og Japonica-ris, forhøjet med:

— 80 % for Indica-ris

— 88 % for Japonica-ris

og med fradrag af importprisen

b) importtolden for sleben ris, henhørende under KN-kode 1006 30, er lig med den interventionsopkøbspris, der gælder for disse produkter på importtidspunktet, forhøjet med en procent der skal beregnes, og med fradrag af importprisen.

Dog kan tolden ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif.

Den i litra b) nævnte procent beregnes ved, at de respektive procentsatser i litra a) justeres efter omregningssatsen, forarbejdningsomkostningerne og værdien af biprodukterne, og de således fremkomne beløb forhøjes med et beløb, der er bestemt til beskyttelse af industrien.

3. Uanset stk. 1:

a) opkræves der ingen told ved import til det oversøiske franske departement Réunion af produkter henhørende under KN-kode 1006 10, 1006 20 og 1006 40 00, som er bestemt til forbrug i Réunion

b) multipliceres den told, der skal opkræves ved import til det oversøiske franske departement Réunion af produkter henhørende under KN-kode 1006 30, som er bestemt til forbrug i Réunion, med koefficienten 0,30.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 27. Bestemmelserne omfatter navnlig kriterierne for skelnen mellem de importerede ristyper som omhandlet i stk. 2, fastsættelsen af beløbet til beskyttelse af industrien og de fornødne foranstaltninger til at fastlægge og beregne importpriserne og kontrollere disses rigtighed.

Artikel 13

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1 nævnte produkter, pålægges importen til den i artikel 12 nævnte sats af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, jf. dog artikel 12, stk. 2, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repæsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 27. De omfatter navnlig:

a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen

b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 14

1. For at muliggøre eksport af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand eller i form af varer, som er anført i bilag B, på grundlag af de noteringer eller priser, der gælder på verdensmarkedet for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

Eksportrestitution for de i artikel 1 nævnte produkter i form af varer, der er anført i bilag B, kan ikke være større end den, der gælder for disse produkter, når de udføres i uændret stand.

2. For så vidt angår tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem små og store erhvervsdrivende

b) den administrativt set mindst byrdefulde for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen

c) af en sådan art, at der ikke sker forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet. Den kan differentieres efter destination, når situationen på verdensmarkedet eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 27. Fastsættelsen kan ske:

a) med regelmæssige tidsintervaller

b) ved licitation for de produkter, som denne procedure hidtil har været fastsat for.

Restitutioner, der fastsættes med regelmæssige tidsintervaller, kan om påkrævet ændres af Kommissionen i løbet af tidsintervallet på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

Hvis restitutionerne for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter fastsættes med regelmæssige tidsintervaller, finder fastsættelsen sted mindst en gang om måneden.

4. Restitutionerne fastsættes under hensyn til følgende:

a) situationen og den forventede udvikling af

— priserne for ris og brudris og de disponible mængder på Fællesskabets marked

— priserne for ris og brudris på verdensmarkedet

b) målet med den fælles markedsordning for ris, som er at sikre ligevægt på dette marked samt en naturlig udvikling, for så vidt angår priser og handel

c) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228

d) behovet for at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked

e) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler.

Ved restitutionens fastsættelse tages der især hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af Fællesskabets basisprodukter med henblik på eksport til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades importeret til forædling.

5. Restitutionerne for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter fastsættes under hensyn til følgende specifikke kriterier:

a) de faktiske priser for de pågældende produkter på de forskellige markeder i Fællesskabet, der er repræsentative med hensyn til udførsel

b) de gunstigste noteringer på de forskellige markeder i de importerende tredjelande

c) de afsætningsomkostninger og de gunstigste omkostninger i forbindelse med transporten fra de i litra a) omhandlede markeder i Fællesskabet til Fællesskabets eksporthavne eller andre udførselssteder, der betjener disse markeder, samt transportomkostningerne mv. på verdensmarkedet.

6. Hvis restitutionen fastsættes ved udbydelse i licitation, er formålet med licitationen at bestemme restitutionens størrelse.

7. For produkter, der er nævnt i artikel 1, og som eksporteres i uændret stand, ydes restitutionen kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

8. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag

a) for den i licensen angivne destination, eller

b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

9. Stk. 7 og 8 kan efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93 udvides til at omfatte de i artikel 1 nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, som er anført i bilag B.

10. Stk. 7 og 8 kan efter proceduren i artikel 27 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarehjælp.

11. Medmindre andet er fastsat efter proceduren i artikel 27, foretages der for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter en justering af den ifølge stk. 4 gældende restitution på baggrund af de månedlige forhøjelser, som gælder for interventionsprisen, og i givet fald ændringerne i denne pris, justeret efter forarbejdningstrin ved hjælp af omregningssatsen.

Der kan fastsættes et korrektionsbeløb efter proceduren i artikel 27. Kommissionen kan om påkrævet ændre korrektionsbeløbene.

Første og andet afsnit kan i fuldt omfang eller delvis anvendes på hvert af de i artikel 1, stk. 1, litra c), nævnte produkter og på de i artikel 1 nævnte produkter, der eksporteres i form af varer, som er anført i bilag B. I dette tilfælde korrigeres den i første afsnit nævnte justering ved, at der på det månedlige tillæg anvendes en koefficient, som udtrykker forholdet mellem mængden af basisproduktet og den mængde af basisproduktet, som er indeholdt i det eksporterede, forarbejdede produkt eller anvendt ved fremstillingen af den eksporterede vare.

12. For uafskallet ris, der er høstet inden for Fællesskabet, og afskallet ris, der er udvundet af denne uafskallede ris, kan restitutionen forhøjes med et udligningsbeløb, for så vidt disse produkter befinder sig på lager ved udløbet af et høstår, stammer fra samme års høst og i uforarbejdet stand eller i form af sleben eller delvis sleben ris eksporteres mellem begyndelsen af det følgende høstår og tidspunkter, der skal fastlægges. På forslag af Kommissionen bestemmer Rådet hvert år inden den 1. juli med kvalificeret flertal i givet fald de produkter, på hvilke ovenstående afsnit finder anvendelse.

Udligningsbeløbet er lig med:

— for afskallet ris: forskellen mellem den indikativpris, der gælder i den sidste måned i høståret, og indikativprisen i den første måned i det nye høstår

— for uafskallet ris: ovennævnte forskel reguleret på grundlag af omregningssatsen.

Dette beløb nedsættes dog i givet fald med den overgangsgodtgørelse, der allerede er ydet i medfør af artikel 8.

Udligningsbeløbet ydes kun, såfremt lagerbeholdningerne når op på en mindstemængde.

13. Restitutionen for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter ydes, når det godtgøres, at produkterne

— har oprindelse i Fællesskabet, for så vidt der er tale om uafskallet ris og afskallet ris, medmindre stk. 14 finder anvendelse

— er udført fra Fællesskabet, og

— hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen, eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 8, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted efter proceduren i artikel 27, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

Der kan vedtages supplerende bestemmelser efter proceduren i artikel 27.

14. Der ydes ingen eksportrestitution ved udførsel af uafskallet ris og afskallet ris, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande, medmindre eksportøren godtgør,

— at det produkt, der skal udføres, er identisk med det tidligere indførte produkt, og

— at alle importafgifter på dette produkt er blevet opkrævet ved indførslen.

I dette tilfælde er restitutionen for hvert produkt lig med den ved indførslen opkrævede importafgift, såfremt denne er lavere end restitutionen; hvis importafgiften ved indførslen er større end restitutionen, er restitutionen lig med sidstnævnte.

15. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres licensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

16. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordelingen af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 27. Bilag B ændres efter samme procedure. Dog vedtages gennemførelsesbestemmelserne til stk. 7 for de i artikel 1 nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, der er anført i bilaget, efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93.

Artikel 15

1. I det omfang, det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for ris kan fungere bedst muligt, kan Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv eller passiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen trufne afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet kan med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at det har fået sagen forelagt, har truffet en afgørelse, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 16

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, herunder definitionerne i bilag A, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative importrestitutioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 17

1. Hvis noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for et eller flere af de i artikel 1 under a) og b) nævnte produkter når op på samme niveau som priserne i Fællesskabet, og denne situation kan forventes at vedvare og forværres, således at Fællesskabets marked af denne grund forstyrres eller trues af forstyrrelse, kan der træffes passende foranstaltninger.

2. Noteringerne eller priserne på verdensmarkedet når op på samme niveau som priserne i Fællesskabet, når de nærmer sig eller overstiger interventionsopkøbsprisen for Indica- eller Japonica-ris, forhøjet med:

— 80 %, når det drejer sig om Indica-ris, og

— 80 %, når det drejer sig om Japonica-ris.

3. Den i stk. 1 omhandlede situation kan forventes at vedvare eller forværres, når der konstateres uligevægt mellem udbud og efterspørgsel, og der er fare for, at denne uligevægt vedvarer under hensyn til den forventede udvikling i produktionen og markedspriserne.

4. Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af den i de foregående stykker omhandlede situation, hvis det høje prisniveau på de internationale markeder kan skabe hindringer for importen til Fællesskabet af de i artikel 1 omhandlede produkter eller har til følge, at disse produkter eksporteres fra Fællesskabet, således at markedsstabiliteten eller forsyningssikkerheden bliver berørt.

5. Hvis betingelserne i denne artikel er opfyldt, kan der træffes følgende foranstaltninger:

— opkrævning af en eksportafgift; endvidere kan en særlig eksportafgift gøres til genstand for en licitationsprocedure for en nærmere bestemt mængde

— fastsættelse af en frist for udstedelse af eksportlicenser

— hel eller delvis suspension af eksportlicenser

— hel eller delvis afvisning af begæringer om udstedelse af eksportlicenser, der er under behandling.

Ophævelsen af disse foranstaltninger vedtages senest på det tidspunkt, hvor det gennem tre på hinanden følgende uger har kunnet konstateres, at betingelsen i stk. 2 ikke længere er opfyldt.

6. Der tages ved fastsættelsen af eksportafgiften på de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), omhandlede produkter hensyn til følgende:

a) den nuværende situation og den fremtidige udvikling i

— priserne på ris og de disponible mængder på Fællesskabets marked

— priserne på ris og forarbejdede produkter inden for rissektoren på verdensmarkedet

b) formålet med den fælles markedsordning for ris, som er at sikre ligevægt med hensyn til forsyning og samhandel på dette marked

c) behovet for at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked

d) det økonomiske aspekt i forbindelse med udførslen.

7. De elementer, der er omhandlet i stk. 6, anvendes ved fastsættelsen af eksportafgiften for de produkter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c). Desuden tages der hensyn til følgende særlige forhold:

a) de herskende priser på brudris på de forskellige markeder i Fællesskabet

b) de mængder af brudris, der er nødvendige til fremstilling af de pågældende produkter, og i givet fald værdien af biprodukterne

c) muligheder og betingelser for salg af de pågældende produkter på verdensmarkedet.

8. Hvis situationen på verdensmarkedet eller særlige vilkår på visse markeder gør det nødvendigt, kan eksportafgiften differentieres.

9. Den eksportafgift, der skal opkræves, er den, der er gældende på eksportdagen. Den afgift, der gælder den dag, hvor der indgives licensansøgning, anvendes dog på begæring af den pågældende, der indgives samtidig med licensansøgningen, for eksport, der skal finde sted i licensens gyldighedsperiode.

10. Der opkræves ingen afgift for eksport, der sker med henblik på fødevarehjælp i medfør af artikel 25.

11. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 27.

Ifølge samme procedure og for hvert produkt:

— besluttes det at træffe de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 5, og ophæve de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 5, andet og tredje led

— fastsættes eksportafgiften med regelmæssige tidsintervaller.

Kommissionen kan om nødvendigt fastsætte eller ændre eksportafgiften.

12. Kommissionen kan i hastende situationer træffe de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 5, tredje og fjerde led. Den underretter medlemsstaterne om sin afgørelse og offentliggør den ved opslag på Kommissionens hjemsted. Denne afgørelse medfører, at foranstaltningerne finder anvendelse på de pågældende produkter og fra den angivne anvendelsesdato, idet denne skal ligge efter underretningen. Afgørelsen vedrørende de i stk. 5, tredje led, omhandlede foranstaltninger gælder i højst syv dage.

Artikel 18

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af import eller eksport udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke, og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 1423/76 (EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 20)*

Artikel 3 udgår.

III. *Rådets forordning (EØF) nr. 1428/76 (EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 30)*

Rådets forordning (EØF) nr. 1431/76 (EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 36)

Rådets forordning (EØF) nr. 1432/76 (EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 39)

Rådets forordning (EØF) nr. 1433/76 (EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 42)

Rådets forordning (EØF) nr. 1263/78 (EFT nr. L 156 af 14. 6. 1978, s. 14)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG III

TØRRET FODER

Rådets forordning (EØF) nr. 1117/78 (EFT nr. L 142 af 30. 5. 1978, s. 2), senest ændret ved forordning (EF) nr. 3496/93 (EFT nr. L 319 af 21. 12. 1993, s. 17)

1) I afsnit II indsættes følgende artikel:

»*Artikel 6a*

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.«

2) Artikel 7, stk. 2, affattes således:

»2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.«

3) Artikel 8 affattes således:

«*Artikel 8*

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltninger for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

BILAG IV

SUKKER

I. *Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 (EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4), senest ændret ved forordning (EF) nr. 133/94 (EFT nr. L 22 af 27. 1. 1994, s. 7)*

1) Afsnit II affattes således:

»AFSNIT II

Ordning for samhandelen med tredjelande

Artikel 13

1. Ved import til Fællesskabet eller ved eksport fra Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, litra a), b), c), d), f), g) og h), nævnte produkter skal der fremlægges en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 16 og 17.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Efter proceduren i artikel 41:

a) kan den ordning, der er fastsat i denne artikel, udvides til at omfatte de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra e)

b) fastsættes licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel; disse bestemmelser kan navnlig fastsætte en frist for licensernes udstedelse.

Artikel 14

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Uanset stk. 1 kan Kommissionen for ved import fra tredjelande at sikre en rimelig forsyning af Fællesskabets marked med de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a) (råsukker bestemt til raffinering, henhørende under KN-kode 1701 11 10 og 1701 12 10) og artikel 1, stk. 1, litra c) (melasse) helt eller delvis suspendere anvendelsen af importtold for disse produkter og fastlægge de nærmere bestemmelser for denne suspension efter proceduren i artikel 41.

Suspension kan finde sted i den periode, hvor verdensmarkedsprisen forhøjet med importtolden, i den fælles toldtarif:

— for råsukker overstiger interventionsprisen for dette produkt

— for melasse overstiger det prisniveau, der svarer til den pris på melasse, der i det pågældende sukkerproduktionsår har dannet grundlag for fastsættelsen af indtægter fra salg af melasse i henhold til bestemmelserne i artikel 4, stk. 2.

Artikel 15

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af bestemte landbrugsprodukter, pålægges importen til toldsatsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 41. De omfatter navnlig:

a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen

b) de øvrige udløsningskriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 15a

For så vidt angår melasse, finder:

— den i artikel 14, stk. 2, nævnte verdensmarkedspris, og

— den i artikel 15, stk. 3, nævnte repræsentative pris

anvendelse på en standardkvalitet.

Standardkvaliteten kan fastlægges efter proceduren i artikel 41.

Artikel 16

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der vedtages efter proceduren i artikel 41.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

— en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)

— en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)

— en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre nogen forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, og idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter, fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling, den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:

a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse

b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og

c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 17

1. For at muliggøre eksport af de i artikel 1, stk. 1, litra a), c) og d), nævnte produkter i uændret stand eller i form af varer, som er anført i bilag I, på grundlag af de noteringer eller priser, der gælder på verdensmarkedet for de i samme stykke, litra a) og c), nævnte produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

Eksportrestitutionen for råsukker kan ikke være større end den, der ydes for hvidt sukker.

2. Der kan ydes restitution ved eksport af de i artikel 1, stk. 1, litra f), g) og h), omhandlede produkter i uændret stand eller i form af varer, som er anført i bilag I.

Restitutionens størrelse bestemmes for hver 100 kg tørstof under hensyntagen til navnlig:

a) den restitution, der finder anvendelse ved eksport af produkter henhørende under KN-kode 1702 30 91

b) den restitution, der finder anvendelse ved eksport af produkter omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d)

c) de påtænkte udførslers økonomiske aspekt.

3. Eksportrestitutionen for de i artikel 1 nævnte produkter i form af varer, der er anført i bilag I, kan ikke være større end den, der gælder for disse produkter, når de eksporteres i uændret stand.

4. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så affektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem store og små erhvervsdrivende

b) den, der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen

c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

5. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet. Den kan differentieres efter destination, når situationen på verdensmarkedet eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 41. Fastsættelsen kan ske:

a) med regelmæssige tidsintervaller

b) ved licitation for de produkter, som denne metode hidtil har været fastsat for.

Restitutioner, der fastsættes med regelmæssige tidsintervaller, kan om påkrævet ændres af Kommissionen i løbet af tidsintervallet på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

Tilbud indgivet ved en licitation tages kun i betragtning, såfremt der er stillet sikkerhed. Med undtagelse af tilfælde af force majeure forfalder sikkerheden helt eller delvis, såfremt de forpligtelser, der påhviler licitationsdeltagerne, ikke eller kun delvis opfyldes.

Bestemmelserne i artikel 17a, 17b og 17c om ikke denaturerede produkter, der udføres i uændret stand, og som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), c) og d), finder supplerende anvendelse.

6. Ved restitutionens fastsættelse tages der især hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af basisprodukter fra Fællesskabet med henblik på eksport af forarbejdede produkter til tredjelande og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades importeret under proceduren for forædling.

7. For produkter, der er nævnt i artikel 1, og som eksporteres i uændret stand, ydes restitutionen kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

8. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og, hvis der er tale differentierede restitutioner, som gælder samme dag:

a) for den i licensen angivne destination, eller

b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

Der kan træffes passende foranstaltninger for at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke.

9. Stk. 5 og 6 kan efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93 udvides til at omfatte de i artikel 1 nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, som er anført i bilag I.

10. Stk. 5 og 6 kan efter proceduren i artikel 41 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarehjælp.

11. Restitutionen ydes, når det godtgøres, at produkterne:

— er udført fra Fællesskabet, og

— hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 6, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted i overensstemmelse med proceduren i artikel 41, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

Supplerende bestemmelser kan vedtages efter proceduren i artikel 41.

12. Ved udførsel af ikke denaturerede produkter i uændret stand, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), ydes der kun restitution, såfremt de er

a) fremstillet af sukkerroer eller sukkerrør, høstet inden for Fællesskabet

b) importeret til Fællesskabet i overensstemmelse med artikel 33, eller

c) fremstillet af et af de produkter, der er indført i henhold til bestemmelserne i litra b).

13. Der ydes restitution ved udførsel af ikke denaturerede varer i uændret stand, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), som ikke er af fællesskabsoprindelse, eller som ikke er fremstillet af sukker indført i Fællesskabet i medfør af bestemmelserne i stk. 8b, litra b), eller af produkter omhandlet i stk. 8b, litra c).

14. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter.

15. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, og ændringer af bilag I vedtages efter proceduren i artikel 41. De nærmere bestemmelser med hensyn til anvendelsen af stk. 6 for de i artikel 1 omhandlede produkter, der udføres i form af de varer, der er anført i bilaget, vedtages efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93.

Artikel 17a

1. Denne artikel finder anvendelse på fastsættelse af restitutioner for de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte ikke denaturerede produkter, der udføres i uændret stand.

2. Hvis restitutionerne for de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte produkter fastsættes med regelmæssige tidsintervaller:

a) finder fastsættelsen sted hver anden uge.

Denne fastsættelse kan dog suspenderes efter proceduren i artikel 41, hvis det konstateres, at der inden for Fællesskabet ikke er overskud af sukker til udførsel på grundlag af verdensmarkedsprisen. I dette tilfælde ydes der ingen restitution

b) sker fastsættelsen af restitutionen under hensyntagen til situationen på fællesskabsmarkedet og på verdensmarkedet for sukker, og navnlig under hensyn til følgende faktorer:

— den i området med det største overskud inden for Fællesskabet gældende interventionspris for hvidt sukker eller den interventionspris for råsukker, der gælder i det område inden for Fællesskabet, der med hensyn til udførsel af dette sukker anses for repræsentativt

— de omkostninger, der er forbundet med transporten af sukker fra de under litra a) nævnte områder til Fællesskabets eksporthavne eller andre udførselssteder

— de med sukkerets afsætning på verdensmarkedet forbundne handels- samt i givet fald omladnings-, transport- og emballeringsomkostninger

— de på verdensmarkedet konstaterede noteringer eller priser for sukker

— de påtænkte udførslers økonomiske aspekt.

3. Hvis restitutionen for de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte produkter fastsættes ved udbydelse i licitation:

a) Er formålet med licitationen at bestemme restitutionens størrelse.

b) Licitationen afholdes af medlemsstaternes kompetente myndigheder i overensstemmelse med en retsakt, der er bindende for alle medlemsstater. Denne retsakt fastsætter licitationsbetingelserne. Disse betingelser skal sikre alle inden for Fællesskabet etablerede personer lige adgang til deltagelse.

c) Licitationsbetingelserne omfatter en frist for indgivelse af bud. Inden for tre arbejdsdage efter indgivelsesfristens udløb fastsættes for den pågældende licitation et maksimumsbeløb for restitutionen på grundlag af de fremkomne bud og i overensstemmelse med proceduren i artikel 41. Ved beregningen af maksimumsbeløbet tages hensyn til forsynings- og prissituationen inden for Fællesskabet, priserne og afsætningsmulighederne på verdensmarkedet samt omkostningerne ved udførsel af sukker.

Efter samme procedure kan der fastsættes en maksimumsmægnde.

d) Når det er muligt at gennemføre udførslen med en lavere restitution end den, der fremkommer, når forskellen mellem priserne inden for Fællesskabet og verdensmarkedspriserne tages i betragtning, samt når udførslen finder sted med en særlig destination, kan det fastsættes, at medlemsstaternes kompetente myndigheder afholder en speciel licitation, hvis betingelser

— åbner mulighed for at indgive bud, indtil licitationen afsluttes, og

— fastsætter et maksimumsbeløb for restitutionen, beregnet i overensstemmelse med hvad den pågældende udførsel måtte kræve.

e) Såfremt den i et bud angivne restitution

— overstiger det fastsatte maksimumsbeløb, forkastes buddet af medlemsstaternes kompetente myndigheder

— ikke er højere end maksimumsbeløbet, er den restitution, der skal fastsættes af disse myndigheder, lig med den i det pågældende bud angivne.

4. For råsukker:

a) fastsættes restitutionen for den i forordning (EØF) nr. 431/68, artikel 1, nævnte standardkvalitet

b) må den i henhold til stk. 2, litra a), med regelmæssige tidsintervaller fastsætte restitution:

— ikke overstige 92 % af den for det samme tidsrum fastsatte restitution for hvidt sukker. Denne begrænsning gælder dog ikke de restitutioner, der skal fastsættes for kandis

— bliver den ved hver udførsel multipliceret med en reguleringskoefficient, der udregnes ved, at det udførte råsukkers udbytte beregnet i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 431/68, artikel 1, divideres med 92

c) må det i henhold til stk. 3, litra c), fastsatte maksimumsbeløb i forbindelse med en licitation ikke overstige 92 % af det i medfør af samme stykke på samme tid fastsatte maksimumsbeløb for hvidt sukker.

Artikel 17b

1. For de i artikel 1, stk. 1, litra c), nævnte ikke denaturerede produkter, der udføres i uændret stand, fastsættes restitutionen hver måned under hensyn til:

a) den pris for melasse, der for det pågældende sukkerproduktionsår er lagt til grund ved fastsættelsen af indtægten ved salg af melasse i henhold til artikel 4, stk. 2

b) priserne og afsætningsmulighederne for melasse på fællesskabsmarkedet

c) de på verdensmarkedet konstaterede noteringer eller priser for melasse

d) de påtænkte udførslers økonomiske aspekt.

Denne periodiske fastsættelse kan dog suspenderes efter proceduren i artikel 41, hvis det konstateres, at der inden for Fællesskabet ikke er overskud af melasse til udførsel på grundlag af verdensmarkedspriserne. I dette tilfælde ydes der ingen restitution.

2. Under særlige omstændigheder kan restitutionen for bestemte mængder og bestemte områder inden for Fællesskabet fastsættes gennem udbydelse i licitation. Licitationens formål er at bestemme restitutionens størrelse.

Licitationen afholdes af de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder i medfør af en bemyndigelse, der fastsætter licitationsbetingelserne. Disse betingelser skal sikre alle inden for Fællesskabet etablerede personer lige adgang til deltagelse.

Artikel 17c

1. For de i artikel 1, stk. 1, litra d), nævnte ikke denaturerede produkter, der udføres i uændret stand, fastsættes hver måned et basisbeløb for restitutionen.

Denne periodiske fastsættelse kan dog suspenderes efter proceduren i artikel 41, hvis den periodiske fastsættelse af restitutionen for hvidt sukker i uændret stand er suspenderet. I dette tilfælde ydes der ingen restitution.

2. Basisbeløbet for de i stk. 1 nævnte produkter, med undtagelse af sorbose, er lig med en hundrededel af et beløb, der er beregnet under hensyn til:

a) forskellen mellem den interventionspris for hvidt sukker, der gælder i området med det største overskud inden for Fællesskabet i den måned, for hvilken basisbeløbet fastsættes, og de på verdensmarkedet konstaterede noteringer eller priser for hvidt sukker

b) nødvendigheden af at tilvejebringe ligevægt mellem

— anvendelsen af Fællesskabets basisprodukter med henblik på udførsel af forarbejdede produkter til tredjelande, og

— anvendelsen af produkter fra disse lande, for hvilke forædling kan finde sted under ordningen herom.

3. Basisbeløbet for restitutioner for sorbose er lig med restitutionsbasisbeløbet reduceret med en hundrededel af den produktionsrestitution, der gælder i henhold til forordning (EØF) nr. 1010/86, for de produkter, der er anført i bilaget til nævnte forordning.

4. Basisbeløbet kan begrænses til at gælde for visse af de i artikel 1, stk. 1, litra d), nævnte produkter.

Artikel 18

1. I det omfang, det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for sukker kan fungere bedst muligt, kan Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling

— for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og d), nævnte produkter

— i særlige tilfælde for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, når de er bestemt til fremstilling af varer, der er nævnt i bilag I.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen trufne afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at det har fået sagen forelagt, har truffet en afgørelse, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 19

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

a) opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

b) anvendelse af kvantitative importrestriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 20

1. Overstiger verdensmarkedsprisen på sukker interventionsprisen, kan der opkræves en eksportafgift for det pågældende sukker. Afgiften skal pålægges, hvis cif-prisen for hvidt sukker eller for råsukker er højere end interventionsprisen forhøjet med et beløb, der svarer til summen af 10 % af den interventionspris og den lagerafgift, der gælder i det pågældende afsætningsår.

Eksportafgiften kan fastsættes ved licitation. Når der ikke er tale om licitation, er den afgift, der skal opkræves, den, der gælder på eksportdagen.

2. Hvis cif-prisen for hvidt sukker eller for råsukker er højere end interventionsprisen forhøjet med et beløb, der svarer til summen af 10 % af den interventionspris og den lagerafgift, der gælder i det pågældende afsætningsår, kan Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, beslutte at yde tilskud ved import af det pågældende produkt.

Hvis det konstateres, at

a) Fællesskabets forsyning, eller

b) forsyningen af et vigtigt forbrugsområde i Fællesskabet

ikke længere kan sikres ved hjælp af Fællesskabets disponible mængder, træffer Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2 afgørelse om ydelse af tilskud ved import samt om reglerne herfor. Disse regler vedrører navnlig mængden af hvidt sukker eller råsukker, der skal ydes tilskud til, varigheden af tilskudsperioden og i givet fald importområderne.

3. Efter proceduren i artikel 41 fastsættes:

a) de i stk. 1 og 2 nævnte cif-priser

b) de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

For de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra b), c), d), f), g) og h), kan der fastsættes bestemmelser, der svarer til bestemmelserne i stk. 1 og 2, efter proceduren i artikel 41.

4. De beløb, der følger af anvendelsen af denne artikel, fastsættes af Kommissionen. Eksportafgifter, der fastsættes ved licitation, fastsættes imidlertid efter proceduren i artikel 41.

Artikel 21

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af import eller eksport udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt begrænsningerne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

2) Artikel 26 ændres således:

a) stk. 1, sidste punktum, affattes således:

»Artikel 8, 9, 17 og 29 gælder ikke for sådant sukker og artikel 9, 17 og 20 ikke for sådan isoglucose og sådan inulinsirup.«

b) i stk. 2 ændres »artikel 18« til »artikel 20«.

3) Artikel 35 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Der anvendes ingen importtold ved import af præferencesukker.«

b) I stk. 2 erstattes ordene »De i artikel 21, stk. 2, omhandlede« med »De i artikel 19, stk. 2, omhandlede«.

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 (EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, s. 3)*

Artikel 2 udgår.

III. *Rådets forordning (EØF) nr. 766/68 (EFT nr. L 143 af 25. 6. 1968, s. 6), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1489/76 (EFT nr. L 167 af 26. 6. 1976, s. 13)*

Rådets forordning (EØF) nr. 770/68 (EFT nr. L 143 af 25. 6. 1968, s. 16)

Rådets forordning (EØF) nr. 226/72 (EFT nr. L 28 af 1. 2. 1972, s. 3)

Rådets forordning (EØF) nr. 608/72 (EFT nr. L 75 af 28. 3. 1972, s. 5)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG V

FEDTSTOFFER

I. *Rådets forordning nr. 136/66/EØF (EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66), senest ændret ved forordning (EF) nr. 3179/93 (EFT nr. L 285 af 20. 11. 1993, s. 9)*

1) Afsnit I affattes således:

»AFSNIT I

Samhandelsordning

Artikel 2

1. Ved import til Fællesskabet i artikel 1, stk. 2, litra c), nævnte produkter og produkter henhørende under KN-kode 0709 90 39, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 og 1522 00 39 skal der fremlægges en importlicens.

Ved eksport af olivenolie fra Fællesskabet skal der fremlægges en eksportlicens.

Ved eksport fra Fællesskabet af andre end de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter kan der eventuelt kræves forelæggelse af en eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 3.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38.

Artikel 2a

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter.

Artikel 2b

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle de i artikel 1, stk. 2, litra c), d) og e), nævnte produkter, pålægges importen til satsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel ifølge proceduren i artikel 30. De omfatter navnlig:

a) en fastlæggelse af de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen

b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 3

1. For at muliggøre eksport af olivenolie samt rybs- og rapsfrø, der er høstet i Fællesskabet, på grundlag af de noteringer eller priser, der gælder på verdensmarkedet for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges være:

a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem små og store erhvervsdrivende

b) den administrativt set mindst byrdefulde for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen

c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet.

Den kan differentieres efter bestemmelsessted, når verdensmarkedssituationen eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt. For så vidt angår olivenolie, kan restitutionen endvidere fastsættes på forkskellige niveauer alt efter kvalitet og præsentation, når verdensmarkedssituationen eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 38. Fastsættelsen for olivenolie kan bl. a. ske.

a) med regelmæssige tidsintervaller

b) ved licitation, hvis markedssituationen berettiger det.

For olivenolies vedkommende kan licitationen begrænses til visse bestemmelseslande, kvantiteter, kvaliteter og præsentationsformer.

Medmindre fastsættelsen sker ved licitation fastsættes restitutionens størrelse mindst en gang om måneden. Restitutionerne kan om fornødent ændres af Kommissionen inden for tidsintervallet efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionerne for olivenolie fastsættes under hensyn til følgende:

a) situationen og den forventede udvikling af

— priserne for olivenolie og de disponible mængder på Fællesskabets marked

— verdensmarkedspriserne for olivenolie

b) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228.

Hvis verdensmarkedssituationen imidlertid ikke gør det muligt at fastsætte de gunstigste noteringer for olivenolie, kan fastsættelsen ske på baggrund af markedsprisen for de vigtigste konkurrerende vegetabilske olier og den difference, der i løbet af en repræsentativ periode konstateres mellem denne pris og prisen på olivenolie.

Restitutionen må ikke være større end differencen mellem prisen på olivenolie i Fællesskabet og verdensmarkedsprisen, eventuelt korrigeret for at tage hensyn til udgifterne til eksport af disse produkter til dette marked.

5. Restitutionerne for rybs- og rapsfrø fastsættes under hensyntagen til:

a) de priser, der i Fællesskabet anvendes på de forskellige markeder, der er repræsentative for forarbejdning og eksport, samt prisniveauet for rybs- og rapsfrø på EF-markedet og den forventede prisudvikling for disse produkter

b) situationen i Fællesskabet og de disponible mængder af disse produkter i forhold til efterspørgslen

c) de gunstigste priser på de forskellige importerende tredjelandes markeder

d) omkostninger indtil afsendelsesstedet på verdensmarkedet

e) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler

f) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228.

6. Restitutionen ydes kun på begæring og mod fremlæggelse af den relevante ekportlicens.

7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af olivenolie samt rybs- og rapsfrø, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag

a) på det i licensen angivne bestemmelsessted, eller eventuelt

b) på det faktiske bestemmelsessted, hvis dette afviger fra det bestemmelsessted, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder på det i licensen angivne bestemmelsessted.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 38 fraviges for olivenolie og rybs- og rapsfrø, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarehjælp.

9. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres licensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

10. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordelingen af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 38.

Artikel 3a

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 3b

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter på grund af import eller eksport udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller truslen herom er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, vedtager de almindelige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation indtræder, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Medlemsstaterne kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

2) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

»1. Der fastsættes årligt for Fællesskabet en producentindikativpris, en interventionspris og en repræsentativ markedspris for olivenolie.

Hvis de elementer, der er lagt til grund for fastsættelsen af den repræsentative markedspris for olivenolie, i løbet af et produktionsår undergår en ændring, som på grundlag af kriterier, der skal fastsættes efter proceduren i artikel 38, kan betragtes som mærkbar, træffes der efter samme procedure afgørelse om i løbet af produktionsåret at ændre den repræsentative markedspris.

I dette tilfælde kan forbrugsstøtten og de i artikel 11, stk. 5 og 6, nævnte procentdele af denne støtte, som opkræves, ændres efter samme procedure.«

3) Artikel 9, 14, 15, 16, 17, 18 og 19 udgår.

4) Artikel 20 affattes således:

»Artikel 20

1. Ved eksport af olivenolie til tredjelande kan der, hvis verdensmarkedsnoteringerne ligger over Fællesskabets pris, opkræves en afgift til udligning af forskellen mellem disse priser.

2. Med hensyn til uraffineret olivenolie må afgiften ikke være større end cif-prisen på olivenolie fratrukket den repræsentative markedspris, som er fastsat i henhold til artikel 4 og 6. Cif-prisen fastsættes ud fra de gunstigste indkøbsmuligheder på verdensmarkedet, idet priserne korrigeres afhængigt af eventuelle forskelle i de pågældende produkters betegnelse eller kvalitet.

Med hensyn til raffineret olivenolie må afgiften ikke være større end cif-prisen som nævnt i første afsnit fratrukket den repræsentative markedspris, idet differencen efter omstændighederne multipliceres med en koefficient på 111 svarende till den mængde jomfruolie, der er nødvendig til fremstilling af 100 kg raffineret olivenolie, eller med en koefficient på 149 svarende til den mængde rå olie af olivenpresserester, der er nødvendig til fremdstilling af 100 kg raffineret olie af olivenpresserester.

3. Eksportafgiften fastsættes af Kommissionen.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 38.«

5) Artikel 20a affattes således:

»Artikel 20a

1. Olivenolie, der anvendes til fremstilling af fiskekonserves henhørende under KN-kode 1604 bortset fra underposition 1604 30, konserves af krebs- og bløddyr henhørende under KN-kode 1605 og grøntsagskonserves henhørende under KN-kode 2001, 2002, 2003, 2004, og 2005, er omfattet af en ordning med produktionsrestitution:

2. Restitutionens størrelse fastsættes på grundlag af forskellen mellem priserne på verdensmarkedet og EU-markedet. I denne forbindelse tages der hensyn til:

— importbelastningen for olivenolie henhørende under underpositionen KN 1509 90 00 i løbet af en referenceperiode

— de elementer, der anvendes ved fastsættelsen af eksportrestitutionerne for olivenolie henhørende under underposition KN 1509 90 00 i løbet af en referenceperiode.

Hvis den olivenolie, der anvendes til fremstilling af konserves, er fremstillet i Fællesskabet, er restitutionen dog lig med det i første afsnit omhandlede beløb, forhøjet med et beløb svarende til den forbrugerstøtte, der er gældende på dagen for restitutionens anvendelse.

3. En restitution, der er fastsat tidligere, videreføres, når forskellen mellem denne restitution og den nye restitution ikke overskrider et vist beløb, som skal fastsættes nærmere.

4. I tilfælde af en betydelig ændring i den repræsentative markedspris i begyndelsen af restitutionens gyldighedsperiode, kan der endvidere for fastsættelsen af restitutionen tages hensyn til forskellen mellem den nye repræsentative pris og den hidtidige pris.

5. Der opnås ret til restitution i det øjeblik, olien anvendes til fremstilling af konserves. Medlemsstaterne sikrer gennem en kontrolordning, at restitutionen udelukkende tildeles for olivenolie, der anvendes til fremstilling af konserves som omhandlet i stk. 1.

6. Kommissionen fastsætter hver anden måned produktionsrestitutionen.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder navnlig bestemmelserne vedrørende den i stk. 4 omhandlede kontrolordning, vedtages efter proceduren i artikel 38.«

6) Artikel 20b og 28 udgår.

II. *Forordning (EØF) nr. 142/67 (EFT nr. L 125 af 26. 6. 1967, s. 2461/67), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2429/72 (EFT nr. L 264 af 23. 11. 1972, s. 1)*

Forordning (EØF) nr 143/67 (EFT nr. L 125 af 26. 6. 1967, s. 2463/67), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2077/71 (EFT nr. L 220 af 30. 9. 1971, s. 1)

Forordning (EØF) nr 19/69 (EFT nr. L 3 af 7. 1. 1969, s. 2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2429/72 (EFT nr. L 264 af 23. 11. 1972, s. 1)

Forordning (EØF) nr. 2596/69 (EFT nr. L 324 af 27. 12. 1969, s. 12)

Forordning (EØF) nr. 1076/71 (EFT nr. L 116 af 28. 5. 1971, s. 2)

Forordning (EØF) nr 443/72 (EFT nr. L 54 af 3. 3. 1972, s. 3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2560/77 (EFT nr. L 303 af 28. 11. 1977, s. 1)

Forordning (EØF) nr 1569/72 (EFT nr. L 167 af 25. 7. 1972, s. 9), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2206/90 (EFT nr. L 201 af 31. 1. 1990, s. 11)

Forordning (EØF) nr. 2751/78 (EFT nr. L 331 af 28. 11. 1978, s. 5)

Forordning (EØF) nr 591/79 (EFT nr. L 78 af 30. 3. 1979, s. 2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2903/89 (EFT nr. L 280 af 29. 9. 1989, s. 3)

Forordning (EØF) nr 1594/83 (EFT nr. L 163 af 22. 6. 1983, s. 44), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1321/90 (EFT nr. L 132 af 23. 5. 1990, s. 15)

Forordning (EØF) nr 1491/85 (EFT nr. L 151 af 10. 6. 1985, s. 15), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1724/91 (EFT nr. L 162 af 26. 6. 1991, s. 35)

Forordning (EØF) nr 2194/85 (EFT nr. L 204 af 2. 8. 1985, s. 7), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1725/91 (EFT nr. L 162 af 26. 6. 1991, s. 35)

Forordning (EØF) nr. 1650/86 (EFT nr. L 145 af 30. 5. 1986, s. 8)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG VI

HØR OG HAMP

I. *Rådets forordning (EØF) nr. 1308/70 af 29. juni 1970 (EFT nr. L 146 af 4. 7. 1970, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1557/93 (EFT nr. L 154 af 25. 6. 1993, s. 26)*

Artikel 7 og 8 affates således:

»*Artikel 7*

Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 8

1. Denne artikel finder anvendelse, medmindre medlemsstaterne har fastsat mere restriktive bestemmelser.

2. Råhamp henhørende under KN-kode 5302 10 00 og som stammer fra tredjelande, må kun indføres, hvis produktet opfylder betingelserne i artikel 4, stk. 1, og hvis det godtgøres, at indholdet af tetrahydrocannabinol ikke er højere end det, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4.

3. Der må kun indføres frø af hampesorter henhørende under KN-kode 1207 99 10 fra tredjelande, som kan give de garantier, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, og som er opført på den liste, der skal udfærdiges.

4. Enhver import til Fællesskabet af de i stk. 2 og 3 omhandlede produkter skal underkastes en kontrol med henblik på at sikre, at betingelserne i denne artikel er overholdt.

Hvis betingelserne er overholdt, udsteder den importerende medlemsstat et overensstemmelsescertifikat.

5. Tilladelse til import af hampefrø henhørende under KN-kode 1207 99 91 gives kun til:

— forskningsinstitutter eller -organer

— fysiske eller juridiske personer, som kan godtgøre, at deres aktiviteter på det pågældende område er tilstrækkeligt omfattende.

6. Enhver indførsel af frø, jf. stk. 5, der foretages af personer som omhandlet i andet led herunder skal underkastes en kontrolordning, der finder anvendelse, indtil frøene får anden anvendelse end til udsåning.

7. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke bestemmelser de vedtager for at sikre den i stk. 6 omhandlede kontrol, inden disse træder i kraft. Hvis bestemmelserne ikke gør det muligt at gennemføre denne kontrol effektivt, vedtages der efter proceduren i artikel 12 ændringer, som den pågældende medlemsstat skal foretage i disse bestemmelser.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke vedtages efter proceduren i artikel 12.

Artikel 8a

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller truslen herom er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager almindelige gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger, og grænserne herfor.

2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation indtræder, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Medlemsstaterne kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

II. *Rådets forordning (EØF) nr 1430/82 (EFT nr. L 162 af 12. 6. 1982, s. 27), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2058/84 (EFT nr. L 191 af 19. 7. 1984, s. 5)*

Artikel 2 udgår.

III. *Rådets forordning (EØF) nr. 2059/84 (EFT nr. L 191 af 19. 7. 1984, s. 6)*

Artikel 2, 3 og 4 udgår.

IV. *Rådets forordning (EØF) nr. 1054/72 (EFT nr. L 120 af 25. 5. 1972, s. 1)*

Denne forordning ophæves.

BILAG VII

MEJERIPRODUKTER

I. *Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 (EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2807/94 (EFT nr. L 298 af 19. 11. 1994, s. 1)*

1) Artikel 4 udgår.

2) Afsnit III affattes således:

»AFSNIT III

Regler for samhandelen med tredjelande

Artikel 13

1. Ved import til Fællesskabet af de i artikel 1 nævnte produkter kræves der fremlagt en importlicens. Ved eksport af disse produkter fra Fællesskabet kan der kræves fremlagt en eksportlicens.

2. Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 16 og 17.

Licensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

3. Efter proceduren i artikel 30 fastsættes:

a) fortegnelsen over de produkter, for hvilke der kræves eksportlicens

b) licensernes gyldighedsperiode

c) de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 14

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatsen i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 15

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1, nævnte produkter, pålægges importen til satsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel ifølge proceduren i artikel 30. De omfatter navnlig:

a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen

b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 16

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 30.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

— en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)

— en metode, der går ud på fordeling i forhold til mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)

— en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, og idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der eventuelt tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter, fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling, den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:

a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse

b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og

c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 17

1. For at muliggøre eksport af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand eller i form af varer, som er anført i bilaget, hvis det drejer sig om produkter, der er nævnt i artikel 1, litra a), b), c), d), e) og g), på grundlag af de priser, der gælder i den internationale handel, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

Eksportrestitutionen for de i artikel 1 nævnte produkter i form af varer, der er anført i bilaget, kan ikke være større end den, der gælder for disse produkter, når de udføres i uændret stand.

2. For så vidt angår tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem store og små erhvervsdrivende

b) den, der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen

b) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet.

Den kan differentieres efter destination, når situationen i den internationale handel eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 30. Fastsættelsen kan ske:

a) med regelmæssige tidsintervaller

b) ved licitation for de produkter, som denne metode hidtil har været fastsat for.

Medmindre fastsættelsen sker ved licitation fastsættes listen over produkter, for hvilke der ydes restitution, samt restitutionens størrelse mindst en gang hver fjerde uge. Restitutionerne kan dog fastholdes på samme niveau i mere end fire uger eller om fornødent ændres af Kommissionen inden for tidsintervallet efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ. For de i artikel 1 nævnte produkter, der eksporteres i form af varer, der er nævnt i bilaget, kan der dog fastsættes en anden rytme efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93.

4. Restituionerne for de i artikel 1 nævnte produkter, som eksporteres i uændret form, fastsættes under hensyn til følgende:

a) situationen og den forventede udvikling af

— priserne for mælk og mejeriprodukter og de disponible mængder på Fællesskabets marked

— priserne for mælk og mejeriprodukter i den internationale handel

b) de afsætningsomkostninger og de gunstigste omkostninger i forbindelse med transporten fra Fællesskabets markeder til Fællesskabets eksporthavne eller andre udførselssteder samt transportomkostningerne mv. til bestemmelseslandet

c) målet med den fælles markedsordning for mælk og mejerisektoren, som er at sikre disse markeder en naturlig udvikling, for så vidt angår priser og handel

d) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228

e) behovet for at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked

f) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler.

Der tages desuden særligt hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af Fællesskabets basisprodukter med henblik på eksport til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades importeret til forædling.

5. For de i artikel 1 nævnte produkter, som eksporteres i uændret form:

a) fastsættes de i stk. 1 nævnte priser i Fællesskabet under hensyn til de priser, som med henblik på udførsel viser sig at være de gunstigste

b) fastsættes de i stk. 1 nævnte priser i den internationale handel særlig under hensyn til:

a) de faktiske priser på tredjelandenes markeder

b) de gunstigste priser ved indførsel til tredjelande, der er bestemmelseslande, fra andre tredjelande

c) de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser, i givet fald under hensyn til de tilskud, der ydes af disse lande

d) tilbudspriserne franko Fællesskabets grænse.

6. For produkter, der er nævnt i artikel 1, og som eksporteres i uændret stand, ydes restitutionen kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag

a) for den i licensen angivne destination

b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Bestemmelserne i stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr 3448/93 udvides til at omfatte de i artikel 1 nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, som er anført i bilaget.

9. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 30 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarehjælp.

10. Restitutionen ydes, når det godtgøres,

— at produkterne har oprindelse i Fællesskabet, medmindre stk. 11 finder anvendelse

— er udført fra Fællesskabet, og

— hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 7, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted i overensstemmelse med proceduren i stk. 7, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

11. Der ydes ingen eksportrestitution for produkter, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande, medmindre eksportøren godtgør,

— at det produkt, der skal udføres, er identisk med det tidligere indførte produkt, og

— at alle importafgifter på dette produkt er blevet opkrævet ved indførslen.

I dette tilfælde er restitutionen for hvert produkt lig med den ved indførslen opkrævede importafgift, såfremt denne er lige så høj eller lavere end restitutionen; hvis importafgiften ved indførslen er større end restitutionen, er restitutionen lig med denne sidste.

12. For så vidt angår de i artikel 1 nævnte produkter, som eksporteres i form af varer, der er anført i bilaget, finder stk. 10 og 11 kun anvendelse på varer med følgende KN-koder:

— 1806 90 60 til 1806 90 90 (visse produkter med indhold af kakao)

— 1901 (visse næringsmidler fremstillet af mel, osv.)

— 2106 90 99 (visse næringsmidler, ikke nævnt andetsteds)

som har et stort indhold af mejeriprodukter.

13. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres eksportlicensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

14. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 30. Dog vedtages gennemførelsesbestemmelserne til stk. 8, 10, 11 og 12 for de i artikel 1 nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, der er anført i bilaget, efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93.

Artikel 18

1. I det omfang, der er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter kan fungere bedst muligt, kan Rådet på forslag af Kommisssionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter, når de er bestemt til fremstilling af produkter, der ligeledes er nævnt i artikel 1, eller af varer, der er nævnt i bilaget.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder, og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen trufne afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at sagen er blevet forelagt, har truffet en afgørelse, anses Kommissionens afgørelses for ophævet.

Artikel 19

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told.'

— anvendelse af kvantitative importrestriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 20

1. Overstiger prisen franko grænse for eller et flere af de i artikel 1 omhandlede produkter prisniveauet i Fællesskabet væsentligt, og denne situation kan forventes at vedvare, således at Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse, kan der træffes de i stk. 5 omhandlede foranstaltninger.

2. Der er tale om en væsentlig overskridelse i den i stk. 1 anvendte betydning, når prisen franko grænse overstiger den interventionspris, der er fastsat for det pågældende produkt forhøjet med 15 % eller — for så vidt angår de produkter, som der ikke er fastsat nogen interventionspris for — en pris, som er afledt af interventionsprisen, og som skal fastsættes efter proceduren i artikel 30 under hensyntagen til det pågældende produkts art og sammensætning.

3. En situation, hvor prisen franko grænse overstiger prisniveauet væsentligt, kan forventes at vedvare, når der er uligevægt mellem udbud og efterspørgsel, og der er fare for at denne uligevægt fortsætter i betragtning af den forventede udvikling i produktionen og markedspriserne.

4. Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af den situation, der er omhandlet i denne artikel, når det høje prisniveau i den internationale handel:

— hindrer import af mejeriprodukter til Fællesskabet, eller

— medfører eksport af mejeriprodukter fra Fællesskabet

således af forsyningssikkerheden ikke længere er sikret — eller der er fare for, at den ikke længere kan sikres — inden for Fællesskabet.

5. Hvis de betingelser, der er omhandlet i de foregående stykker, er opfyldt, kan der træffes afgørelse om hel eller delvis suspension af opkrævning af eksportafgifter efter proceduren i artikel 30. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages om nødvendigt efter samme procedure.

Artikel 21

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommisionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

II. *Rådets forordning (EØF) nr 876/68 (EFT nr. L 155 af 3. 7. 1968, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1344/86 (EFT nr. L 119 af 8. 5. 1986, s. 36)*

Rådets forordning (EØF) nr 2115/71 (EFT nr. L 222 af 2. 10. 1971, s. 5)

Rådets forordning (EØF) nr 2180/71 (EFT nr. L 231 af 14. 10. 1971, s. 1)

Rådets forordning (EØF) nr 1603/74 (EFT nr. L 172 af 27. 6. 1974, s. 9)

Rådets forordning (EØF) nr 2915/79 (EFT nr. L 329 af 24. 12. 1979, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3798/91 (EFT nr. L 357 af 28. 12. 1991, s. 3)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG VIII

OKSEKØD

I. *Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 (EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1884/94 (EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 27)*

1) Artikel 3 udgår.

2) Afsnit II affattes således:

»AFSNIT II

Samhandelen med tredjelande

Artikel 9

1. Ved import til Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte produkter skal der fremlægges en importlicens.

Ved import til Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1 litra b), nævnte produkter og ved eksport fra Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 12 og 13.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 27.

Artikel 10

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 11

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af bestemte landbrugsprodukter, pålægges importen til toldsatsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 30. De omfatter navnlig:

a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen

b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 12

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 27.

For så vidt angår importkontingentet på 50 000 tons frosset kød henhørende under KN-kode 0202 20 30, 0202 30 og 0206 29 91 og bestemt til forarbejdning forelægger Kommissionen inden december hvert år en statusrapport. Rådet, der træffer afgørelse om Kommissionens forslag med kvalificeret flertal, kan bestemme, at dette kontingent helt eller delvis vedrører tilsvarende mængder kvalitetskød og anvende en omregningssats på 4,375.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

— en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)

— en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)

— en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og til nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter, fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling, den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:

a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse

b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og

c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 13

1. For at muliggøre eksport af de i artikel 1 nævnte produkter på grundlag af de noteringer eller priser, der gælder på verdensmarkedet for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og priserne i Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.

2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges være:

a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem store og små erhvervsdrivende

b) den der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen

c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet.

Den kan differentieres efter destination, når situationen i den internationale handel eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 27. Fastsættelsen kan ske:

a) med regelmæssige tidsintervaller

b) som et supplement ved licitation for begrænsede mængder af produkter, for hvilke denne procedure forekommer hensigtsmæssig.

Medmindre fastsættelsen sker ved licitation, fastsættes listen over produkter, for hvilke der ydes restitution, samt restitutionens størrelse mindst en gang hver tredje måned. Restitutionerne kan dog fastholdes på samme niveau i mere end tre måneder eller om fornødent ændres af Kommissionen inden for tidsintervallet efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionerne fastsættes under hensyn til følgende:

a) situationen og den forventede udvikling i

— priserne for oksekødsprodukter og de disponible mængder på Fællesskabets marked

— priserne for oksekødsprodukter på verdensmarkedet

b) målet med den fælles markedsordning for oksekød, som er at sikre disse markeder en ligevægt og en naturlig udvikling, for så vidt angår priser og handel

c) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228

d) behovet for at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked

e) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler.

Der tages desuden særligt hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af Fællesskabets basisprodukter med henblik på eksport til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades importeret til forædling.

Der kan i øvrigt ved beregningen af størrelsen af restitutionen for de produkter, der er anført i bilaget i afsnit a), c) og d), og de produkter, der er anført i afsnit b) under underposition 0202 20 30, 0202 20 50, 0202 20 90, 0202 30 og 0206 29 91, tages hensyn til de faste koefficienter, der er fastsat for hvert af produkterne.

5. De i stk. 1 nævnte priser i Fællesskabet fastsættes under hensyn til:

— priserne på Fællesskabets repræsentative markeder

— eksportpriserne.

Fastsættelsen af de i stk. 1 nævnte priser i den internationale handel sker under hensyn til:

— de faktiske priser på tredjelandenes markeder

— de gunstigste priser ved indførsel til tredjelande, der er bestemmelseslande, fra andre tredjelande

— de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser, i givet fald under hensyntagen til de tilskud, der ydes af disse lande

— tilbudspriserne franko Fællesskabets grænse.

6. Restitutionen ydes kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1 nævnte produkter, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag

a) for den i licensen angivne destination, eller eventuelt

b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Stk. 63 og 47 kan efter proceduren i artikel 27 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarehjælp.

9. Restitutionen ydes, når det godtgøres,

— at produkterne har oprindelse i Fællesskabet, medmindre stk. 10 finder anvendelse

— er udført fra Fællesskabet, og

— hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 3, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted i overensstemmelse med proceduren i stk. 27, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

10. Medmindre der er truffet afgørelse om en undtagelse efter proceduren i artikel 27, ydes der ingen eksportrestitution for produkter, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande.

11. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, berøres eksportlicensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

12. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser om genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 27.

Artikel 14

1. I det omfang, det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for oksekød kan fungere bedst muligt, kan Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv eller passiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges og Kommissionen træffer på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen trufne afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at det har fået sagen forelagt, har truffet en afgørelse, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 15

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 16

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet vedtager på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, de almindelige gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger, i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

3) Artikel 22a, stk. 2, affattes således:

»2. Rådet vedtager på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, de generelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.«

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 98/69 (EFT nr. 14 af 21. 1. 1969, s. 2), ændret ved forordning (EØF) nr. 429/77 (EFT nr. L 61 af 5. 3. 1977, s. 18)*

Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

1. Det kan besluttes at afsætte produkter, som interventionsorganerne ligger inde med, i følgende tilfælde:

a) hvis produkterne er bestemt til særlig anvendelse, eller

b) hvis produkterne er bestemt til eksport, eller

c) hvis der, såfremt produkterne afsættes uden særlig bestemmelse, ikke herved opstår nogen risiko for markedsforstyrrelse, idet der navnlig tages hensyn til de gennemsnitlige markedspriser for voksent kvæg i Fællesskabet og i medlemsstaterne, der er konstateret i henhold til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1892/87, eller

d) hvis udlagringen sker af tekniske grunde.

2. I de i stk. 1, litra a) og b), nævnte tilfælde kan der fastsættes særlige betingelser for at sikre, at produkterne ikke unddrages deres bestemmelse, og for at tage hensyn til de særlige krav ved dette salg.

Disse betingelser kan navnlig omfatte krav om en sikkerhedsstillelse, der skal tjene som garanti for, at de indgåede forpligtelser opfyldes, og som fortabes helt eller delvis, hvis forpligtelserne ikke opfyldes eller kun opfyldes delvis.«

III. *Rådets forordning (EØF) nr. 885/68 (EFT nr. L 156 af 4. 7. 1968, s. 2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 427/77 (EFT nr. L 61 af 5. 3. 1977, s. 16)*

Rådets forordning (EØF) nr. 1157/92 (EFT nr. L 122 af 7. 5. 1992, s. 4)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG IX

FÅRE- OG GEDEKØD

I. *Rådets forordning (EØF) nr. 3013/89 (EFT nr. L 289 af 7. 10. 1989, s. 1), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1886/94 (EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 30)*

Afsnit II affattes således:

»AFSNIT II

Regler for samhandelen med tredjelande

Artikel 9

1. Ved import til eller eksport fra Fællesskabet af de i artikel 1 nævnte produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 12.

Import- og eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen kan være betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Fortegnelsen over de produkter, for hvilke der kræves eksportlicens, licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 30.

Artikel 10

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 11

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1 nævnte produkter, pålægges importen til satsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, og virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel ifølge proceduren i artikel 30. De omfatter navnlig:

a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen

b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 12

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 30.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

— en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle« -princippet)

— en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)

— en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre nogen forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter og fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling:

a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse samt, hvis det er hensigtsmæssigt, bevarelsen af de traditionelle samhandelsmønstre

b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og

c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 13

1. I det omfang det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for fåre- og gedekød kan fungere bedst muligt, kan Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv eller passiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen trufne afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at det har fået sagen forelagt, har truffet en afgørelse, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 14

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 15

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag fra Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 2641/80 (EFT nr. L 275 af 18. 10. 1980, s. 2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3890/92 (EFT nr. L 391 af 31. 12. 1992, s. 51)*

Rådets forordning (EØF) nr. 2642/80 (EFT nr. L 275 af 18. 10. 1980, s. 4), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3939/87 (EFT nr. L 373 af 31. 12. 1987, s. 1)

Rådets forordning (EØF) nr. 3643/85 (EFT nr. L 348 af 24. 12. 1985, s. 2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3890/92 (EFT nr. L 391 af 31. 12. 1992, s. 51)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG X

SVINEKØD

I. *Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF)nr. 1249/89 (EFT nr. L 129 af 11. 5. 1989, s. 12)*

1) Artikel 4, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Ved basisprisens fastsættelse tages der hensyn til, at det er nødvendigt at fastsætte prisen på et sådant niveau, at den bidrager til stabilisering af noteringerne på markederne, uden at der dannes strukturbetingede overskud i Fællesskabet.«

2) Artikel 5, stk. 2, affattes således:

»Købspriserne for produkter af standardkvalitet, med undtagelse af slagtede svin, afledes af købsprisen for slagtede svin på grundlag af det forhold, der består mellem handelsværdien for disse produkter på den ene side og handelsværdien for slagtede svin på den anden side.«

3) I artikel 5, stk. 4, indsættes følgende litra:

»d) fastsættes den koefficient, der udtrykker det i stk. 2 nævnte forhold.«

4) Afsnit II affattes således:

»AFSNIT II

Regler for samhandelen med tredjelande

Artikel 8

1. Ved import til Fællesskabet eller ved eksport fra Fællesskabet af de i artikel 1 nævnte produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fælleskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 11 og 13.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes, undtagen i tilfælde af force majeure helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 24.

Artikel 9

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter.

Artikel 10

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1 nævnte produkter, pålægges importen til satsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, og virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel ifølge proceduren i artikel 30. De omfatter navnlig:

a) en fastlæggelse af de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen

b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 11

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 24.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

— en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)

— en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)

— en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter og fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling:

a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse

b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og

c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 12

1. Hvis der på Fællesskabets marked konstateres en mærkbar prisstigning, og denne situation kan forventes at vedvare, således at markedet forstyrres eller trues af forstyrrelse, kan den i stk. 4 omhandlede foranstaltning iværksættes.

2. Der er tale om en mærkbar prisstigning i den i stk. 1 anvendte betydning, når det efter en samlet undersøgelse af priserne i alle Fællesskabets regioner konstateres, at gennemsnitsprisen for slagtet svin på de repræsentative markeder i Fællesskabet, der er anført i bilaget til forordning (EØF) nr. 2123/89, er højere end gennemsnittet af disse priser beregnet over en forudgående periode på tre produktionsår fra 1. juli til 30. juni, eventuelt tilpasset efter den konjunkturbestemte udvikling i de pågældende priser, idet dette gennemsnit forhøjes med forskellen mellem dette samme gennemsnit og gennemsnittet af de basispriser, der er gældende i den pågældende periode, idet der tages hensyn til enhver ændring af basisprisen i forhold til gennemsnitsprisen for den pågældende periode.

3. En situation med en mærkbar prisstigning kan forventes at vedvare i den i stk. 1 anvendte betydning, når der er uligevægt mellem udbud og efterspørgsel efter svinekød, og denne uligevægt kan formodes at fortsætte, bl. a. under hensyn til:

a) den konjunkturbestemte udvikling i antallet af bedækninger og i priserne på pattegrise

b) undersøgelser og vurderinger, der er foretaget i medfør af direktiv 93/23/EØF om statistiske undersøgelser af svineproduktionen

c) den forventede udvikling i markedspriserne for slagtet svin.

4. Hvis de betingelser, der er omhandlet i de foregående stykker, er opfyldt, kan der efter proceduren i artikel 24 træffes afgørelser om hel eller delvis suspension af importafgifterne. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages om nødvendigt efter samme procedure.

Artikel 13

1. For at muliggøre eksport af de i artikel 1 nævnte produkter på grundlag af de noteringer eller priser, der gælder på verdensmarkedet, og inden for de grænser, der følger af aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges være:

a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem store og små erhvervsdrivende

b) den der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen

c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet. Den kan differentieres efter destination, når situationen på verdensmarkedet eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 24. De fastsættes efter proceduren i artikel 24. De fastsættes i hovedsagen regelmæssigt; licitation kan dog ikke anvendes.

Listen over produkter, for hvilke der ydes restitution, samt restitutionens størrelse fastsættes mindst en gang hver tredje måned. Restitutionerne kan dog fastholdes på samme niveau i mere end tre måneder eller om fornødent ændres af Kommissionen inden for tidsintervallet efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionerne fastsættes under hensyn til følgende:

a) situationen og den forventede udvikling i

— priserne for svinekød og de disponible mængder på Fællesskabets marked

— priserne for svinekødsprodukter på verdensmarkedet

b) behovet for at undgå forstyrrelser, som vil kunne forårsage længerevarende uligevægt mellem udbud og efterspørgsel på Fællesskabets marked

c) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler

d) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228.

Ved fastsættelse af restitutionen tages der desuden særligt hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af Fællesskabets basisprodukter med henblik på eksport til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades importeret til forædling.

Ved beregning af restitutionen tages der desuden, for så vidt angår de i artikel 1 nævnte produkter, hensyn til forskellen mellem priserne henholdsvis i Fællesskabet og på verdensmarkedet på den mængde foderkorn, der i Fællesskabet er nødvendig for at producere et kilo svinekød under hensyntagen, undtagen for slagtede svin, til de i artikel 5, stk. 2, anførte koefficienter.

5. Den i stk. 1 nævnte pris i Fællesskabet fastsættes under hensyn til:

a) de faktiske priser i de forskellige afsætningsled i Fællesskabet

b) de faktiske eksportpriser.

Fastsættelsen af priserne på verdensmarkedet sker under hensyn til:

a) de faktiske priser på tredjelandenes markeder

b) de gunstigste priser ved indførsel til tredjelande, der er bestemmelseslande, fra andre tredjelande

c) de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser, i givet fald under hensyn til de tilskud, der ydes af disse lande

d) tilbudspriserne franko Fællesskabets grænse

6. Restitutionen ydes kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1 nævnte produkter, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag:

a) for den i licensen angivne destination, og i givet fald

b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 24 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarehjælp.

9. Restitutionen ydes, når det godtgøres,

— at produkterne er udført fra Fællesskabet

— har oprindelse i Fællesskabet, medmindre stk. 10 finder anvendelse, og

— hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 7, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted i overensstemmelse med proceduren i artikel 24, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

10. Der ydes ingen eksportrestitution for de i artikel 1 nævnte produkter, som indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande, medmindre eksportøren godtgør:

— at det produkt, der skal udføres er identisk med det tidligere indførte produkt, og

— at alle importafgifter på dette produkt er blevet opkrævet ved indførslen.

I dette tilfælde er restitutionen for hvert produkt lig med den ved indførslen opkrævede importafgift, såfremt denne er lavere end restitutionen; hvis importafgiften ved indførslen er større end restitutionen, er restitutionen lig med denne sidste.

11. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres eksportlicensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

12. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 24.

Artikel 14

1. I det omfang det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for svinekød kan fungere bedst muligt, kan Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter, når de er bestemt til fremstilling af produkter, der er nævnt i artikel 1.

2. Uanset stk. 1 træffer Kommissionen, hvis den dér omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked bliver udsat for forstyrrelse eller truet af forstyrrelse på grund af ordningen for aktiv eller passiv forædling, på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder, og de gælder umiddelbart. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne afgørelse for Rådet. Rådet kan med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Har Rådet ikke truffet afgørelse inden for en frist på tre måneder, betragtes Kommissionens foranstaltninger som ophævet.

Artikel 15

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 16

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der på forslag fra Kommissionen træffer afgørelse efter proceduren i traktatens artikel 43, vedtager generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger, og grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 2764/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 21), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 4160/87 (EFT nr. L 392 af 31. 12. 1987, s. 46)*

Rådets forordning (EØF) nr. 2765/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 23)

Rådets forordning (EØF) nr. 2766/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 25), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3906/87 (EFT nr. L 370 af 30. 12. 1987, s. 11)

Rådets forordning (EØF) nr. 2768/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 39)

Rådets forordning (EØF) nr. 2769/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 43)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG XI

FJERKRÆKØD

I. *Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 77), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1574/93 (EFT nr. L 52 af 24. 6. 1993, s. 1)*

1) Artikel 3 til 11 affattes således:

»*Artikel 3*

1. Ved import til Fællesskabet eller ved eksport fra Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 6 og 8.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes, undtagen i tilfælde af force majeure, helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 17.

Artikel 4

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter.

Artikel 5

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, pålægges importen til satsen i den fælles toldtarif af en eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde, hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel ifølge proceduren i artikel 17. De omfatter navnlig:

a) en fastlæggelse af de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen

b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 6

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 17.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

— en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)

— en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)

— en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der eventuelt tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter og fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling:

a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse

b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og

c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 7

Hvis der på Fællesskabets marked konstateres en mærkbar prisstigning, og denne situation kan forventes at vedvare, således at markedet af den grund forstyrres eller trues af forstyrrelse, kan der træffes foranstaltninger i fornødent omfang.

Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 8

1. For at muliggøre eksport af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter i uændret stand eller i form af varer, som er anført i bilag I, på grundlag af de priser, der gælder på verdensmarkedet for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt under hensyn til EF-eksportens effektivitet og strukturer, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem store og små erhvervsdrivende

b) den der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen

c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet.

Den kan differentieres efter destination, når situationen i den internationale handel eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 17. De fastsættes i hovedsagen regelmæssigt; licitation kan dog ikke anvendes.

Listen over produkter, for hvilke der ydes ekportrestitution, samt restitutionens størrelse fastsættes mindst en gang hver tredje måned. Restitutionerne kan dog fastholdes på samme niveau i mere end tre måneder og om fornødent ændres af Kommissionen inden for tidsintervallet efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionerne fastsættes under hensyn til følgende:

a) situationen og den forventede udvikling i

— priserne for fjerkrækød og de disponible mængder på Fællesskabets marked

— priserne for fjerkrækød på verdensmarkedet

b) behovet for at undgå forstyrrelser, som vil kunne forårsage en længerevarende uligevægt mellem udbud og efterspørgsel på Fællesskabets marked

c) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler

d) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228.

Ved restitutionens fastsættelse tages der desuden særligt hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af Fællesskabets basisprodukter med henblik på eksport til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades importeret til forædling.

Ved beregning af restitutionen tages der desuden, for så vidt angår de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, hensyn til forskellen mellem priserne henholdsvis i Fællesskabet og på verdensmarkedet på den mængde foderkorn, der i Fællesskabet er nødvendig for at producere et kilo fjerkrækød under hensyn til, for så vidt angår andre produkter end fjerkrækød, vægtforholdet mellem de forskellige produkter og/eller gennemsnitsforholdet mellem deres handelsværdi.

5. Den i stk. 1 nævnte pris i Fællesskabet fastsættes under hensyn til

a) de faktiske priser i de forskellige afsætningsled i Fællesskabet

b) de faktiske eksportpriser.

Fastsættelsen af priserne på verdensmarkedet sker under hensyn til:

a) de faktiske priser på tredjelandenes markeder

b) de gunstigste priser ved indførsel til tredjelande, der er bestemmelseslande, fra andre tredjelande

c) de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser, i givet fald under hensyntagen til de tilskud, der ydes af disse lande

d) tilbudspriserne franko Fællesskabets grænse.

6. Restitutionen ydes kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens, undtagen i de tilfælde hvor der kan bevilges en licens a posteriori (daggamle kyllinger).

7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag:

a) for den i licensen angivne destination, og i givet fald

b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 17 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarehjælp.

9. Restitutionen ydes, når det godtgøres,

— at produkterne er udført fra Fællesskabet

— har oprindelse i Fællesskabet, medmindre stk. 10 finder anvendelse, og

— hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 7, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted i overensstemmelse med proceduren i artikel 17, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

10. Der ydes ingen eksportrestitution for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, som indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande, medmindre eksportøren godtgør:

— at det produkt, der skal udføres, er identisk med det tidligere indførte produkt, og

— at alle importafgifter på dette produkt er blevet opkrævet ved indførslen.

I dette tilfælde er restitutionen for hvert produkt lig med den ved indførslen opkrævede importafgift, såfremt denne er lavere end restitutionen; hvis importafgiften ved indførslen er større end restitutionen, er restitutionen lig med sidstnævnte.

11. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres licensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

12. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 17.

Artikel 9

1. I det omfang, det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for fjerkrækød kan fungere bedst muligt, kan Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, når de er bestemt til fremstilling af produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1.

2. Uanset stk. 1 træffer Kommissionen, hvis den i det pågældende stykke omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked bliver udsat for forstyrrelse eller truet af forstyrrelse på grund af ordningen for aktiv eller passiv forædling, på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder, og de gælder umiddelbart. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne afgørelse for Rådet. Rådet kan med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Har Rådet ikke truffet afgørelse inden for en frist på tre måneder, betragtes Kommissionens foranstaltning som ophævet.

Artikel 10

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 11

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der på forslag fra Kommissionen træffer afgørelse efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger, og grænserne herfor.

2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation indtræder, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Medlemsstaterne kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

2) Artikel 12 udgår.

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 2778/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 84), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3714/92 (EFT nr. L 378 af 23. 12. 1992, s. 23)*

Rådets forordning (EØF) nr. 2779/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 90)

Rådets forordning (EØF) nr. 2780/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 94)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG XII

ÆG SAMT ÆGALBUMIN OG MÆLKEALBUMIN

A. ÆG

I. *Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 49), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1574/93 (EFT nr. L 152 af 24. 6. 1993, s. 1)*

1) Artikel 3 til 11 affattes:

»Artikel 3

1. Ved import til Fællesskabet eller ved eksport fra Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 6 og 8.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes, undtagen i tilfælde af force majeure, helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 17.

Artikel 4

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter.

Artikel 5

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, pålægges importen til toldsatsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel ifølge proceduren i artikel 17. De omfatter navnlig:

a) en fastlæggelse af de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen

b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 6

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 17.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

— en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefælge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)

— en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)

— en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der eventuelt tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter og fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling:

a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse

b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og

c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 7

Hvis der på Fællesskabets marked konstateres en mærkbar prisstigning, og denne situation kan forventes at vedvare, således at markedet af den grund forstyrres eller trues af forstyrrelse, kan der træffes foranstaltninger i fornødent omfang.

Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 8

1. For at muliggøre eksport af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter i uændret stand eller i form af varer, som er anført i bilag I, på grundlag af de priser, der gælder på verdensmarkedet for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges være:

a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem små og store erhvervsdrivende

b) den der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen

c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet.

Den kan differentieres efter destination, når situationen på verdensmarkedet eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 17. De fastsættes i hovedsagen regelmæssigt; licitation kan dog ikke anvendes.

Listen over produkter, for hvilke der ydes eksportrestitution, samt restitutionens størrelse fastsættes mindst en gang hver tredje måned. Restitutionerne kan dog fastholdes på samme niveau i mere end tre måneder eller om fornødent ændres af Kommissionen inden for tidsintervallet efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionerne fastsættes under hensyn til følgende:

a) situationen og den forventede udvikling af

— priserne for ægprodukter og de disponible mængder på Fællesskabets marked

— priserne for ægprodukter på verdensmarkedet

b) behovet for at undgå forstyrrelser, som vil kunne forårsage en længerevarende uligevægt mellem udbud og efterspørgsel på Fællesskabets marked

c) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler

d) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228.

Ved restitutionens fastsættelse tages der desuden særlig hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af Fællesskabets basisprodukter med henblik på udførsel til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades indført til forædling.

Ved beregning af restitutionen tages der desuden, for så vidt angår de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, hensyn til forskellen mellem priserne henholdsvis i Fællesskabet og på verdensmarkedet på den mængde foderkorn, der i Fællesskabet er nødvendig for at producere et kg æg i skal under hensyntagen til den mængde æg i skal, der anvendes til fremstilling af disse produkter og/eller gennemsnitsforholdet mellem handelsværdierne af æggets bestanddele.

5. Den i stk. 1 nævnte pris i Fællesskabet fastsættes på baggrund af:

a) de faktiske priser i de forskellige afsætningsled i Fællesskabet

b) de faktiske eksportpriser.

Fastsættelsen af priserne på verdensmarkedet sker under hensyn til:

a) de faktiske priser på tredjelandenes markeder

b) de gunstigste priser ved indførsel til tredjelande, der er bestemmelseslande, fra andre tredjelande

c) de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser, i givet fald under hensyn til de tilskud, der ydes af disse lande

d) tilbudspriserne franko Fællesskabets grænse.

6. For produkter, der er nævnt i artikel 1, og som eksporteres i uændret stand, ydes restitutionen kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens, undtagen i de tilfælde, hvor der kan bevilges en licens a posteriori (rugeæg).

7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag

a) for den i licensen angivne destination

b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Bestemmelserne i stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93 udvides til at omfatte de i artikel 1 nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, som er anført i bilag I.

9. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 17 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarehjælp.

10. Restitutionen ydes, når det godtgøres,

— at produkterne er udført fra Fællesskabet, og

— har oprindelse i Fællesskabet, medmindre stk. 11 finder anvendelse, og

— hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 7, litra b) . Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted i overensstemmelse med proceduren i artikel 17, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

11. Der ydes ingen eksportrestitution for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande, medmindre eksportøren godtgør,

— at det produkt, der skal udføres er identisk med det tidligere indførte produkt, og

— at alle importafgifter på dette produkt er blevet opkrævet ved indførslen.

I dette tilfælde er restitutionen, for hvert produkt lig med den ved indførslen opkrævede importafgift, såfremt denne er lavere end restitutionen; hvis importafgiften ved indførslen er større end restitutionen, er restitutionen lig med denne sidste.

12. Overholdelsen af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres licensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

13. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 17. Bilag I ændres efter samme procedure. Dog vedtages gennemførelsesbestemmelserne til stk. 8 for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, der er anført i bilag I, efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93.

Artikel 9

1. I det omfang, det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for æg kan fungere bedst muligt, kan Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling:

— for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, når de er bestemt, til fremstilling af de i artikel 1, stk. 1, litra b), nævnte produkter, og

— i særlige tilfælde for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, når de er bestemt til fremstilling af varer, der er anført i bilag I.

2. Uanset stk. 1 og hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked bliver udsat for forstyrrelse eller truet af forstyrrelse på grund af ordningen for aktiv forædling, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder, og de gælder umiddelbart. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne afgørelse for Rådet. Rådet kan med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Har Rådet ikke truffet afgørelse inden for en frist på tre måneder, betragtes Kommissionens foranstaltning som ophævet.

Artikel 10

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 11

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger, og grænserne herfor.

2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation indtræder, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

2) Artikel 12 udgår.

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 2773/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 64), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 4155/87 (EFT nr. L 392 af 31. 12. 1987, s. 29)*

Rådets forordning (EØF) nr. 2774/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 68)

Rådets forordning (EØF) nr. 2775/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 72)

Ovennævnte forordninger ophæves.

B. ÆGALBUMIN OG MÆLKEALBUMIN

Rådets forordning (EØF) nr. 2783/75 (EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 104), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 4001/87 (EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 44)

1) Artikel 1, indledningen, affattes således:

»Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for følgende produkter:«

2) Artikel 2 affattes således:

»*Artikel 2*

1. Ved import til Fællesskabet af de i artikel 1 omhandlede produkter kan der kræves fremlagt en importlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 4.

Importlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes, undtagen i tilfælde af force majeure, helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2771/75.«

3) Artikel 3 affattes således:

»*Artikel 3*

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1 nævnte produkter, pålægges importen til toldsatsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel ifølge proceduren i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2771/75. De omfatter navnlig:

a) en fastlæggelse af de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen

b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.«

4) Artikel 4 affattes således:

»*Artikel 4*

1. De toldkontingenter for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-rundens regi, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2771/75.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

— en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)

— en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)

— en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre nogen forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der eventuelt tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter og fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling,

a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse

b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og

c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.«

5) Artikel 5 affattes således:

»*Artikel 5*

Hvis der på Fællesskabets marked konstateres en mærkbar prisstigning, og denne situation kan forventes at vedvare, således at markedet af den grund forstyrres eller trues af forstyrrelse, kan der træffes foranstaltninger i fornødent omfang.

Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager generelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.«

6) Artikel 7 affattes således:

»*Artikel 7*

1. I det omfang, det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for æg og denne forordning kan fungere bedst muligt, kan Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter, når de er bestemt til fremstilling af produkter, der ligeledes er nævnt i artikel 1.

2. Uanset stk. 1 og hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked bliver udsat for forstyrrelse eller truet af forstyrrelse på grund af ordningen for aktiv forædling, træffer Kommissionen på begæring af den medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder, og de gælder umiddelbart. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne afgørelse for Rådet. Rådet kan med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Har Rådet ikke truffet afgørelse inden for en frist på tre måneder, betragtes Kommissionens foranstaltning som ophævet.«

7) Artikel 8 affattes således:

»*Artikel 8*

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.«

BILAG XIII

FRUGT OG GRØNTSAGER

I. *Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 (EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1) senest ændret ved forordning (EF) nr. 3669/93 (EFT nr. L 338 af 31. 12. 1993, s. 26)*

Afsnit IV affattes således:

»AFSNIT IV

Ordning for samhandelen med tredjelande

Artikel 22

1. Ved import til Fællesskabet eller ved eksport fra Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 25 og 26.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen kan betinges af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 33.

Artikel 23

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter.

2. Afhænger anvendelsen af toldsatserne i den fælles toldtarif af indgangsprisen for det importerede parti, skal rigtigheden af denne pris kontrolleres ved hjælp af en fast importværdi, som beregnes af Kommissionen for hvert enkelt oprindelsesland og hvert enkelt produkt på grundlag af et vejet gennemsnit af priserne på de pågældende produkter på medlemsstaternes repræsentative importmarkeder eller på andre markeder, hvis det er relevant.

3. Hvis den oplyste indgangspris på det pågældende parti er højere end den faste importværdi forhøjet med en margen, der fastsættes i overensstemmelse med stk. 5 og som højst må være 10 % over den faste værdi, skal der deponeres en sikkerhed svarende til importtolden, som fastsættes på grundlag af den faste importværdi.

4. Hvis indgangsprisen for det pågældende parti ikke oplyses i forbindelse med toldbehandlingen, afhænger anvendelsen af toldsatserne i den fælles toldtarif af den faste importværdi eller af anvendelsen af de relevante bestemmelser i toldforskrifterne på betingelser, der skal fastlægges i overensstemmelse med stk. 5.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 33.

Artikel 24

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, pålægges importen til satsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde, hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler til Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 33. De omfatter navnlig:

a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen

b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 25

1. De toldkontingenter for de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 33.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

— en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)

— en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)

— en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode med »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter, fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling, den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:

a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse

b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og

c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 26

1. For at muliggøre en i økonomisk henseende betydelig eksport af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter på grundlag af priserne i den internationale handel for disse produkter og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer, udnyttes så effektivt som muligt under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem små og store erhvervsdrivende

b) den administrativt set mindst byrdefulde for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen

c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet.

Når situationen i den internationale handel eller særlige krav på visse markeder gør det nødvendigt, kan restitutionen for et bestemt produkt differentieres efter det pågældende produkts destination.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 33. Fastsættelsen sker med regelmæssige tidsintervaller.

Restitutioner, der fastsættes med regelmæssige tidsintervaller, kan om påkrævet ændres af Kommissionen i løbet af tidsintervallet på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionerne fastsættes under hensyn til følgende:

a) situationen og den forventede udvikling af

— priserne for frugt og grøntsager og de disponible mængder på Fællesskabets marked

— priserne i den internationale handel

b) de afsætningsomkostninger og minimumsomkostninger i forbindelse med transporten fra Fællesskabets markeder til Fællesskabets eksporthavne eller andre udførselssteder samt transportomkostningerne mv. til bestemmelseslandet

c) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler

d) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228.

5. De i stk. 1 nævnte priser på Fællesskabets marked fastsættes under hensyntagen til de priser, som med henblik på udførsel viser sig at være de gunstigste.

De i stk. 1 nævnte priser i den internationale handel fastsættes under hensyntagen til:

a) de faktiske noteringer på tredjelandenes markeder

b) de gunstigste priser ved indførsel til tredjelande, der er bestemmelseslande, fra andre tredjelande

c) de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser

d) tilbudspriserne ved Fællesskabets grænse.

6. Restitutionen ydes kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag

a) for den i licensen angivne destination

b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 33 fraviges for de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse i forbindelse med fødevarehjælp.

9. Restitutionen ydes, når det godtgøres, at produkterne

— er udført fra Fællesskabet

— har oprindelse i Fællesskabet, og

— hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen, eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 7, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted efter proceduren i artikel 33, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

10. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres eksportlicensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

11. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 24.

Artikel 27

1. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt ved import af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter fra tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

2. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

Artikel 28

1. Der kan i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, hvis markedet inden for Fællesskabet for et eller flere af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter på grund af import eller eksport rammes eller trues af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 omhandlede mål i fare.

Disse foranstaltninger kan kun anvendes, henholdsvis indtil den faktiske forstyrrelse eller truslen herom er ophørt, eller indtil de mængder, der er trukket ud af handelen eller er opkøbt, er formindsket mærkbart.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmeler til dette stykke, og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 2518/69 (EFT nr. L 318 af 18. 12. 1969, s. 17), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2455/72 (EFT nr. L 266 af 14. 11. 1972, s. 7)*

Rådets forordning (EØF) nr. 2707/72 (EFT nr. L 291 af 28. 12. 1972, s. 3)

Rådets forordning (EØF) nr. 1200/88 (EFT nr. L 115 af 3. 5. 1988, s. 7), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3821/90 (EFT nr. L 366 af 29. 12. 1990, s. 45)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG XIV

FORARBEJDEDE FRUGTER OG GRØNTSAGER

I. *Rådets forordning (EØF) nr. 426/86 (EFT nr. L 49 af 27. 2. 1986, s. 1), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1490/94 (EFT nr. L 161 af 29. 6. 1994, s. 13)*

1) Afsnit II affattes således:

»AFSNIT II

Samhandelen med tredjelande

Artikel 9

1. Ved import til Fællesskabet eller eksport fra Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 12, 13, 14 og 14a.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 22.

Artikel 10

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 22.

Artikel 10a

1. Der anvendes for produktionsårene 1995, 1996, 1997, 1998 og 1999 en minimumsimportpris for de i bilag I, del B, anførte produkter. Minimumsimportprisen beregnes især under hensyntagen til:

— prisen franko grænse ved import til Fællesskabet

— priserne på verdensmarkedet

— situationen på Fællesskabets interne marked

— udviklingen i samhandelen med tredjelande.

Overholdes minimumsimportprisen ikke, opkræves foruden tolden en udligningsafgift, der beregnes på grundlag af de priser, der anvendes af de vigtigste leverandørtredjelande.

2. Minimumsimportprisen for tørrede druer fastsættes inden produktionsårets begyndelse.

Der skal fastsættes en minimumsimportpris for korender og for andre tørrede druer. For hver af de to produktgrupper kan minimumsimportprisen fastsættes for produkter i detailsalgsemballage med en nettovægt, der skal fastlægges nærmere, og for produkter i detailsalgspakninger med en større nettovægt.

3. Minimumsimportprisen for forarbejdede kirsebær fastsættes inden produktionsårets begyndelse. Prisen kan fastsættes for produkter i detailsalgsemballage med en nærmere fastsat nettovægt.

4. Den minimumsimportpris, som skal overholdes for tørrede druer, er den, der gælder på importdagen. Den udligningsafgift, der i givet fald skal opkræves, er den, der gælder samme dag.

5. Den minimumsimportpris, der skal overholdes for surkirsebær og for forarbejdede kirsebær, er den pris, der gælder ved antagelsen af angivelsen til overgang til fri omsætning.

6. Udligningsafgifterne for tørrede druer fastsættes i forhold til en skala af importpriser. Forskellen mellem minimumsimportprisen og hvert trin på skalaen er på:

— 1 % af minimumsprisen for det første trin

— 3 %, 6 % og 9 % af minimumsprisen for henholdsvis det andet, tredje og fjerde trin.

Skalaens femte trin omfatter alle de tilfælde, hvor importprisen er lavere end den, der gælder for det fjerde trin.

Den maksimale udligningsafgift, der skal fastsættes for tørrede druer, må ikke overstige forskellen mellem minimumsprisen og et beløb, som fastlægges på grundlag af de mest fordelagtige priser, der for signifikante mængder anvendes på verdensmarkedet af de mest repræsentative tredjelande.

7. Når importprisen for surkirsebær og for forarbejdede kirsebær er lavere end minimumsprisen for de pågældende produkter, opkræves der en udligningsafgift, der er lig med forskellen mellem disse to priser.

8. Minimumsimportprisen, størrelsen af udligningsafgiften og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 22.

Artikel 11

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, pålægges importen til toldsatsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, som Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen i overensstemmelse med det tilbud, det afgav under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 22. De omfatter navnlig:

a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen

b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 12

1. De toldkontingenter for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 22.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

— en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)

— en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)

— en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode med »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal, hvor det er relevant, tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, og idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter, fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling, den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:

a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse

b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og

c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 13

1. For at muliggøre eksport af:

a) økonomisk betydningsfulde mængder af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter uden tilsætning af sukker

b) — hvidt sukker og råsukker, henhørende under KN-kode 1701

— glucose og glucosesirup, henhørende under KN-kode 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99 og 1702 40 90

— isoglucose, henhørende under KN-kode 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 og 1702 90 30, samt

— sirup af sukkerroer og sukkerrør, henhørende under KN-kode 1702 90 90

som er indeholdt i de produkter, der er opregnet i artikel 1, stk. 1, litra b)

på grundlag af de priser, der gælder på verdensmarkedet for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse priser og priserne i Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.

2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem små og store erhvervsdrivende

b) den, der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen

c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet.

Restitutionen kan for bestemte produkter differentieres efter bestemmelsessted, når situationen på verdensmarkedet eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 22. Fastsættelsen sker med regelmæssige tidsintervaller.

Restitutioner, der fastsættes med regelmæssige tidsintervaller, kan i givet fald ændres af Kommissionen i løbet af tidsintervallet på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionen ydes kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

5. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og, hvis der er tale om differentierede restitutioner, som skal anvendes samme dag

a) for det i licensen angivne bestemmelsessted, eller

b) for det faktiske bestemmelsessted, hvis dette afviger fra det bestemmelsessted, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for det i licensen angivne bestemmelsessted.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

6. Stk. 4 og 5 kan efter proceduren i artikel 22 fraviges for produkter, der er omfattet af restitutioner som led i fødevarehjælp.

7. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne i Uruguay-runden, berøres licensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 22.

Artikel 14

1. Denne artikel finder anvendelse på de restitutioner, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra a).

2. Restitutionerne fastsættes under hensyntagen til følgende faktorer:

a) situationen og den antagelige udvikling med hensyn til:

   — priserne på produkter forarbejdet på basis af frugt og grøntsager på Fællesskabets marked og de disponible mængder

   — priserne i den internationale handel

b) de laveste omkostninger i forbindelse med afsætning og transport fra Fællesskabets markeder til Fællesskabets havne eller øvrige eksportsteder samt omkostningerne i forbindelse med transport mv. til bestemmelseslandet

c) den påtænkte eksports økonomiske aspekt

d) de begrænsninger, der følger af aftaler indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228.

3. Priserne på Fællesskabets marked for de produkter, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra a), fastlægges under hensyn til de med henblik på eksport gunstigste priser.

Fastlæggelsen af priserne i den internationale handel sker under hensyn til:

a) noteringerne på tredjelandes markeder

b) de gunstigste importpriser i de tredjelande, der er bestemmelseslande, ved import fra tredjelande

c) de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser

d) tilbudspriserne ved Fællesskabets grænse.

4. Restitutionen betales, når det godtgøres, at produkterne:

— er eksporteret ud af Fællesskabet

— har oprindelse i Fællesskabet, og

— hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået det bestemmelsessted, der er anført på licensen eller et andet bestemmelsessted, for hvilket restitutionen var fastsat, uden at dette berører artikel 13, stk. 5, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted efter proceduren i artikel 22, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 22.

Artikel 14a

1. Denne artikel finder anvendelse på de i artikel 13, stk. 1, litra b), nævnte restitutioner.

2. Restitutionsbeløbet svarer

— for råsukker, hvidt sukker og sirup af sukkerroer og sukkerrør til til det restitutionsbeløb, der i henhold til artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker og gennemførelsesbestemmelserne hertil er fastlagt for eksport af disse produkter i uforandret stand

— for isoglucose til det restitutionsbeløb, der i henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1785/81 og gennemførelsesbestemmelserne hertil er fastlagt for eksport af dette produkt i uforandret stand

— for glucose og glucosesirup til det restitutionsbeløb, der i henhold til artikel 13 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn og gennemførelsesbestemmelserne hertil er fastlagt for eksport af hvert af disse produkter i uforandret stand.

3. Forarbejdede produkter skal, for at restitutionen kan ydes, ved eksport ledsages af en erklæring fra ansøgeren, der angiver de mængder af råsukker, hvidt sukker, sirup af sukkerroer og sukkerrør, isoglucose, glucose og glucosesirup, der er anvendt ved fremstillingen.

De kompetente myndigheder i vedkommende medlemsstat fører kontrol med nøjagtigheden af den i første afsnit nævnte erklæring.

4. Hvis restitutionen ikke er tilstrækkelig for eksport af de i artikel 1, stk. 1, litra b), opregnede produkter, anvendes bestemmelserne for den restitution, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra a), for disse produkter i stedet for bestemmelserne under litra b) i samme artikel.

5. Restitutionen ydes ved eksport af produkter, som:

a) har oprindelse i Fællesskabet

b) er importeret fra tredjelande, og ved hvis import den i artikel 10 omhandlede importafgift er blevet erlagt, såfremt eksportøren godtgør, at:

— det importerede produkt og det produkt, der skal eksporteres, er den samme vare, og

— der er blevet opkrævet importafgift ved dette produkts import.

I det i litra b) nævnte tilfælde er restitutionen for hvert enkelt produkts vedkommende lig med den ved importen opkrævede importafgift, såfremt denne er lavere end den gældende restitutionen; er den ved importen opkrævede importafgift højere end restitutionen, anvendes denne.

6. Restitutionen betales, når det er godtgjort, at produkterne:

— opfylder en af de i stk. 5 nævnte betingelser

— er blevet eksporteret ud af Fællesskabet, og

— hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået det bestemmelsessted, der er anført på licensen eller et andet bestemmelsessted, for hvilket restitutionen var fastsat, uden at dette berører artikel 13, stk. 5, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted efter proceduren i artikel 22, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 22.

Artikel 15

1. I det omfang det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for korn, for sukker og for frugt og grøntsager kan fungere efter hensigten, kan Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling for følgende produkter:

— de i artikel 13, stk. 1, litra b), nævnte produkter, og

— frugt og grøntsager,

når de er bestemt til fremstilling af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter.

2. Uanset stk. 1 træffer Kommissionen, hvis den dér omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked bliver udsat for forstyrrelse eller truet af forstyrrelse på grund af ordningen for aktiv forædling, på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder, og de gælder umiddelbart. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne afgørelse for Rådet. Rådet kan med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Har Rådet ikke truffet afgørelse inden for en frist på tre måneder, betragtes Kommissionens foranstaltning som ophævet.

Artikel 16

1. Når der i medfør af artikel 20 i forordning (EØF) nr. 1785/91 ved eksport af hvidt sukker opkræves en særlig eksportafgift på over 5 ECU pr. 100 kg, kan der efter proceduren i artikel 22 træffes beslutning om opkrævning af en eksportafgift for de i artikel 1, stk. 1, omhandlede produkter, som indeholder mindst 35 % tilsat sukker.

2. Eksportafgiftens størrelse fastsættes under hensyntagen til:

— arten af det produkt, der er forarbejdet på basis af frugt og grøntsager med tilsætning af sukker

— indholdet af tilsat sukker i det pågældende produkt

— prisen på hvidt sukker i Fællesskabet og prisen på verdensmarkedet

— den særlige eksportafgift for hvidt sukker

— de økonomiske aspekter ved anvendelsen af denne afgift.

3. Det tal, der er nævnt i kolonne 1 i bilag III til denne forordning for det pågældende produkt, betragtes som værende indholdet af tilsat sukker.

Dersom det i overensstemmelse med stk. 4 beregnede indhold af tilsat sukker pr. 100 kilogram nettovægt af produktet ligger 2 kilogram eller mere under det indhold, der er udtrykt ved den i bilag III, kolonne 1, for det pågældende produkt anførte værdi, vælges dog på eksportørens begæring det indhold, der er beregnet i overensstemmelse med stk. 4.

4. Som indhold af tilsat sukker i de i bilag III anførte produkter anses den værdi, der opnås ved anvendelse af refraktometret, multipliceret med faktoren 0,93 for produkter henhørende under KN-kode 2008, med undtagelse af KN-kode 2008 11 10, 2008 91 00, 2008 99 85 og 2008 99 91, og med faktoren 0,95 for de øvrige i bilag III anførte produkter, hvorefter den i bilag III, kolonne 2, anførte værdi for det pågældende produkt fratrækkes.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 22.

Artikel 17

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt ved import fra tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 18

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller truslen herom er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de almindelige gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

2) Bilag II og IV udgår.

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 518/77 (EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 22)*

Rådets forordning (EØF) nr. 519/77 (EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 24)

Rådets forordning (EØF) nr. 520/77 (EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 26)

Rådets forordning (EØF) nr. 521/77 (EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 28)

Rådets forordning (EØF) nr. 1796/81 (EFT nr. L 183 af 4. 7. 1981), senest ændret ved orordning (EØF) nr. 1122/92 (EFT nr. L 117 af 1. 5. 1992, s. 98)

Rådets forordning (EØF) nr. 2089/85 (EFT nr. L 197 af 27. 7. 1985, s. 10)

Rådets forordning (EØF) nr. 3225/88 (EFT nr. L 288 af 21. 10. 1988, s. 11)

Rådets forordning (EØF) nr. 1201/88 (EFT nr. L 115 af 3. 5. 1988, s. 9), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2781/90 (EFT nr. L 265 af 28. 9. 1990, s. 3)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG XV

BANANER

Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 (EFT nr. L 47 af 25. 2. 1993, s. 1), senest ændret ved forordning (EF) nr. 3518/93 (EFT nr. L 320 af 22. 12. 1993, s. 15)

1) Artikel 15 affattes således:

»*Artikel 15*

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter.

2. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, pålægges importen til satsen i den fælles toldtarif af en eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

3. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

4. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

5. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel ifølge proceduren i artikel 27. De omfatter navnlig:

a) en fastlæggelse af de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen

b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.«

2) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 15a*

Artikel 15a til 20 gælder kun for friske bananer henhørende under KN-kode ex 0803, med undtagelse af pisang.

I dette afsnit forstås ved:

1) »traditionel indførsel fra AVS-stater«: den i bilaget anførte mængde bananer udført fra hver AVS-stat, der traditionelt udfører bananer til Fællesskabet; de således indførte bananer benævnes i det følgende »traditionelle AVS-bananer«

2) »ikke-traditionel indførsel fra AVS-stater«: den mængde bananer, der udføres fra AVS-stater, og som overskrider den i nr. 1 anførte mængde; de således indførte bananer benævnes i det følgende »ikke-traditionelle AVS-bananer«

3) »indførsel fra andre tredjelande end AVS-stater«: den mængde bananer, der udføres fra andre tredjelande; de således indførte bananer benævnes i det følgende »tredjelandsbananer«

4) »EF-bananer«: bananer, der er produceret i Fællesskabet

5) »markedsføre« og »markedsføring«: markedsføring i alle led med undtagelse af produktets overgang til den endelige forbruger.«

3) Artikel 17, stk. 2, affattes således:

»Importlicensen gælder i hele Fællesskabet. Medmindre der træffes undtagelsesbestemmelser efter proceduren i artikel 27, er licensudstedelsen betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen på de i denne forordning fastsatte betingelser inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.«

4) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

1. Der åbnes hvert år et toldkontingent på 2,2 mio. tons nettovægt for indførsel af tredjelandsbananer og ikke-traditionelle AVS-bananer.

Inden for rammerne af dette toldkontingent opkræves der en told på 75 ECU pr. ton for indførsel af tredjelandsbananer, hvorimod ikke-traditionelle AVS-bananer pålægges nultold.

For 1994 er toldkontingentet fastsat til 2,1 mio. tons nettovægt.

Når Fællesskabets efterspørgsel som fastsat på grundlag af prognosen i artikel 16 stiger, forhøjes kontingentmængden tilsvarende efter proceduren i artikel 27. I givet fald foretages denne forhøjelse inden den 30. november forud for det pågældende produktionsår.

2. Uanset artikel 15, stk. 1, opkræves der for ikke-traditionelle AVS-bananer, der indføres uden for det toldkontingent, som er nævnt i stk. 1 i denne artikel, en told pr. ton, der svarer til den i artikel 15, stk. 1, nævnte told, med fradrag af 100 ECU.

3. De mængder tredjelandsbananer og ikke-traditionelle AVS-bananer, der genudføres fra Fællesskabet, afskrives ikke på det i stk. 1 fastsatte kontingent.

4. Beløbene i denne artikel omregnes til national valuta ved hjælp af den kurs, der anvendes for de pågældende produkter i forbindelse med den fælles toldtarif.«

5) I artikel 20 indsættes følgende led:

»— foranstaltninger, der giver sikkerhed for afsendelsessted og oprindelse, for så vidt angår de bananer, der indføres inden for det toldkontingent, der er fastsat i artikel 18, stk. 1

— foranstaltninger, der sikrer opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som Fællesskabet har indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228.«

6) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.«

7) Artikel 23 affattes således:

»Artikel 23

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller truslen herom er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke, og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 27.

5. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

BILAG XVI

VIN

I. *Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 (EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1891/94 (EFT nr. L 197 af 30. 7. 1994, s. 42)*

1) Afsnit IV affattes således:

»AFSNIT IV

Ordning for samhandelen med tredjelande

Artikel 52

1. Ved import til Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), nævnte produkter skal der fremlægges en importlicens. Ved import af de øvrige af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter og ved eksport af de sammesteds omhandlede produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

2. Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 55 og 56.

Licensen gælder for hele Fællesskabet.

Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transkationen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

3. Efter proceduren i artikel 83 fastsættes:

a) listen over de produkter, for hvilke der kræves import- eller eksportlicens

b) licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 53

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. For most henhørende under KN-kode 2204 30, for hvilken anvendelsen af toldsatserne i den fælles toldtarif er afhængig af produktets importpris, skal korrektheden af denne pris efterprøves ved hjælp af en fast importværdi, som beregnes af Kommissionen for hvert enkelt oprindelsesland og hvert produkt på grundlag af et vejet gennemsnit af priserne på de pågældende produkter på medlemsstaternes repræsentative importmarkeder eller på andre markeder, hvis det er relevant.

Hvis den oplyste indgangspris på det pågældende parti er højere end den faste importværdi forhøjet med en margen, der fastsættes i overensstemmelse med stk. 3, og som højst må være 10 % over den faste værdi, skal der deponeres en sikkerhed svarende til importtolden, som fastsættes på grundlag af den faste importværdi.

Hvis indgangsprisen for det pågældende parti ikke oplyses i forbindelse med toldbehandlingen, afhænger anvendelsen af toldsatserne i den fælles toldtarif af den faste importværdi eller af anvendelsen af de relevante bestemmelser i toldforskrifterne på betingelser, der skal fastlægges i overensstemmelse med stk. 3.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 83. De omfatter navnlig de bestemmelser, der er nødvendige for kontrol af importpriserne.

Artikel 54

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af bestemte landbrugsprodukter, pålægges importen til toldsatsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse

produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, som Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 83. De omfatter navnlig:

a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen

b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 55

1. For at muliggøre eksport af:

a) de i artikel 1, stk 2, litra a), b) og c), nævnte produkter

b) sukkerarter henhørende under KN-kode 1701, glucose og glucosesirup henhørende under KN-kode 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 og 1702 90 50, også i form af de under KN-kode 1702 30 51 og 1702 30 59 henhørende produkter, som indgår i de under KN-kode 2009 60 11, 2009 60 71, 2009 60 79 og 2204 30 99 henhørende produkter

så produkterne kan eksporteres på grundlag af de priser, der gælder i den internationale handel for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem små og store erhvervsdrivende

b) den administrativt set mindst byrdefulde for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen

c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet. Den kan differentieres efter destination, når situationen i den internationale handel eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

De i stk. 1, litra a), nævnte restitutioner fastsættes efter proceduren i artikel 83. Fastsættelsen sker med regelmæssige tidsintervaller.

Restitutioner, der fastsættes med regelmæssige tidsintervaller, kan om påkrævet ændres af Kommissionen i løbet af tidsintervallet på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

Nærværende bestemmelser suppleres af bestemmelserne i artikel 56 for de deri nævnte produkter.

4. Restitutionen ydes kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

5. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1 nævnte produkter, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og, hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag

a) for det i licensen angivne bestemmelsessted, eller eventuelt

b) for det faktiske bestemmelsessted, hvis dette afviger fra det bestemmelsessted, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for det i licensen angivne bestemmelsessted.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

6. Stk. 4 og 5 kan efter proceduren i artikel 83 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse produkter i forbindelse med fødevarehjælp.

7. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter.

For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne i Uruguay-runden, berøres licensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 83.

Artikel 56

1. Denne artikel finder anvendelse på de i artikel 55, stk. 1, nævnte restitutioner.

2. Restitutionsbeløbet for de i artikel 55, stk. 1, litra b), nævnte produkter svarer:

— for råsukker og hvidt sukker til det restitutionsbeløb, der gælder for eksport af disse produkter i uforandret stand, og som er fastsat i overensstemmelse med artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker og gennemførelsesbestemmelserne hertil

— for glucose og glucosesirup til de respektive restitutionsbeløb, der gælder for eksport af disse produkter i uforandret stand, og som er fastsat i overensstemmelse med artikel 13 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

For at restitutionen kan ydes, skal de forarbejdede produkter ved eksport være ledsaget af en erklæring fra ansøgeren, der angiver de mængder råsukker, hvidt sukker, glucose og glucosesirup, der er anvendt ved fremstillingen.

De kompetente myndigheder i vedkommende medlemsstat fører kontrol med, at erklæringen er korrekt.

3. Restitutionerne fastsættes under hensyn til følgende:

a) situationen og den forventede udvikling af

— priserne for de i artikel 55, stk. 1, nævnte produkter og de disponible mængder på Fællesskabets marked

— priserne for disse produkter i den internationale handel

b) de afsætningsomkostninger og de gunstigste omkostninger i forbindelse med transporten fra Fællesskabets markeder til Fællesskabets eksporthavne eller andre udførselssteder samt transportomkostningerne mv. til bestemmelseslandet

c) målet med den fælles markedsordning for vin, som er at sikre dette marked en afbalanceret situation og en naturlig udvikling, for så vidt angår priser og samhandel

d) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228

e) behovet for at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked

f) det økonomiske aspekt i forbindelse med den påtænkte eksport.

4. De i artikel 55, stk. 1, nævnte priser på Fællesskabets marked fastsættes under hensyntagen til de priser, som med henblik på eksport viser sig at være de gunstigste.

De i artikel 55, stk. 1, nævnte priser i den internationale handel fastsættes under hensyntagen til:

a) de faktiske noteringer på markederne i tredjelande

b) de gunstigste priser ved import fra tredjelande, konstateret i de tredjelande, der er bestemmelseslande

c) de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser, i givet fald under hensyntagen til de tilskud, der ydes af disse lande

d) tilbudspriserne franko Fællesskabets grænse.

5. Det regelmæssige tidsinterval for fastsættelsen af listen over produkter, for hvilke der faktisk ydes eksportrestitution, og af restitutionens størrelse fastsættes efter proceduren i artikel 83, jf. dog artikel 55, stk. 3, tredje afsnit.

6. Restitutionen ydes, når det godtgøres, at produkterne

— har oprindelse i Fællesskabet, medmindre stk. 7 finder anvendelse

— er eksporteret fra Fællesskabet, og

— hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået det bestemmelsessted, der er anført på licensen, eller et andet bestemmelsessted, for hvilken der er fastsat restitution, uden at dette berører artikel 55, stk. 5, litra b). Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog finde sted efter proceduren i artikel 83, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

Der kan fastsættes supplerende bestemmelser efter proceduren i artikel 83.

7. Der ydes ingen eksportrestitution for produkter, der importeres fra tredjelande og reeksporteres til tredjelande, medmindre eksportøren godtgør,

— at det produkt, der skal eksporteres er identisk med det tidligere importerede produkt, og

— at alle importafgifter på dette produkt er blevet opkrævet ved indførslen.

I dette tilfælde er restitutionen for hvert produkt lig med den ved importen opkrævede importafgift, såfremt denne er lige så høj eller lavere end restitutionen; hvis importafgiften ved importen er større end restitutionen, er restitutionen lig med denne sidste.

Artikel 57

1. I det omfang det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for vin kan fungere efter hensigten, kan Rådet på forslag af Kommissionen efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv eller passiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder, og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen trufne afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at sagen er blevet forelagt, har truffet en afgørelse, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 58

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 59

1. Import af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, til hvilke alkohol er tilsat, er forbudt; undtaget herfra er produkter, som svarer til produkter med oprindelse i Fællesskabet, for hvilke denne tilsætning er tilladt i henhold til artikel 25, stk. 1 og 2.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig de betingelser, som er afgørende for, om produkterne svarer til hinanden, fastsættes efter proceduren i artikel 83.

Artikel 60

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller truslen herom er ophørt.

Ved bedømmelsen af, hvorvidt situationen berettiger til anvendelsen af disse foranstaltninger, tages der særligt hensyn til:

a) de mængder, for hvilke importlicenser er udstedt eller begæret, og oplysningerne i forhåndsopgørelsen

b) i givet fald interventionens omfang.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke, og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.

Artikel 61

1. Importerede vine til direkte konsum, som kendetegnes ved en geografisk betegnelse, kan på betingelse af gensidighed ved afsætning inden for Fællesskabet undergives den kontrol og den beskyttelse, der er fastsat i artikel 16 i forordning (EØF) nr. 823/87 for kvbd.

2. Bestemmelsen i stk. 1 gennemføres ved aftaler, der forhandles og indgås med de pågældende tredjelande efter proceduren i traktatens artikel 113.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 83.«

2) Efter artikel 72 indsættes følgende artikel:

»*Artikel 72a*

1. Medlemsstaterne træffer alle fornødne foranstaltninger, så det bliver muligt for interesserede parter, at de på de betingelser, der er fastsat i artikel 23 og 24 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, kan forhindre, at en geografisk betegnelse til identifikation af et af de i artikel 1, stk. 2, litra b), nævnte produkter anvendes i Fællesskabet for et produkt, som ikke har oprindelse på det sted, den geografiske betegnelse henviser til, også selv om produktets sande oprindelse er angivet, eller den geografiske betegnelse benyttes i oversættelse eller ledsages af udtryk som »art«, »type«, »stil«, »efterligning« eller lignende.

I denne artikel forstås ved »geografisk betegnelse« en betegnelse, der tjener til at identificere et produkt som havende oprindelse i et tredjelands territorium, der er medlem af Verdenhandelsorganisationen, eller i en region eller område inden for nævnte territorium, i de tilfælde, hvor produktets kvalitet, omdømme eller andet bestemt kendetegn hovedsagelig kan henføres til denne geografiske oprindelse.

2. Bestemmelserne i stk. 1 anvendes uanset andre særbestemmelser i EF-retsforskrifterne om betegnelse og præsentation af de i artikel 1, stk. 2, litra b), nævnte produkter.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages om fornødent efter proceduren i artikel 83.«

3) Bilag VII udgår.

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 344/79 (EFT rn. L 54 af 5. 3. 1979, s. 67)*

Rådets forordning (EØF) nr. 345/79 (EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 69), ændret ved forordning (EØF) nr. 2009/81 (EFT nr. L 195 af 18. 7. 1981, s. 6)

Ovennævnte forordninger ophæves.

BILAG XVII

TOBAK

Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 (EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 70)

Afsnit IV affattes således:

»AFSNIT IV

Samhandel med tredjelande

Artikel 15

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 16

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

a) opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

b) anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 16a

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der på forslag fra Kommissionen træffer afgørelse efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, og grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

BILAG XVIII

HUMLE

Rådets forordning (EØF) nr. 1696/71 (EFT nr. L 175 af 4. 8. 1971, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3124/92 (EFT nr. L 313 af 30. 10. 1992, s. 1)

Afsnit V affattes således:

»AFSNIT V

Regler for samhandelen med tredjelande

Artikel 14

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 15

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 15a

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

BILAG XIX

LEVENDE PLANTER OG BLOMSTERDYRKNINGSPRODUKTER

I. *Rådets forordning (EØF) nr. 234/68 (EFT nr. L 55 af 2. 3. 1968, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3336/92 (EFT nr. L 336 af 20. 11. 1992, s. 1)*

Artikel 8, 9 og 10 affattes således:

»Artikel 8

1. Ved import til Fællesskabet af de i artikel 1 nævnte produkter kan der kræves fremlagt en importlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret.

Licensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen kan være betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 14.

Artikel 9

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 10

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 10a

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 14.

5. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 3280/75 (EFT nr. L 326 af 18. 12. 1975, s. 4)*

Ovennævnte forordning ophæves.

BILAG XX

FRØ

I. *Rådets forordning (EØF) nr. 2358/71 (EFT nr. L 246 af 5. 11. 1971, s. 1), senest ændret ved forordning (EF) nr. 3375/93 (EFT nr. L 303 af 10. 12. 1993, s. 9)*

1) Artikel 5, 6 og 7 affattes således:

»*Artikel 5*

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

Artikel 6

Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 7

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

2) Artikel 8a udgår.

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 1578/72 (EFT nr. L 168 af 26. 7. 1972, s. 1), ændret ved forordning (EØF) nr. 1984/86 (EFT nr. L 171 af 28. 6. 1986, s. 3)*

Ovennævnte forordning ophæves.

BILAG XXI

FORSKELLIGE FORORDNINGER

I. *Rådets forordning (EØF) nr. 827/68 (EFT nr. L 151 af 30. 6. 1968, s. 16), senest ændret ved forordning (EF) nr. 794/94 (EFT nr. L 92 af 9. 4. 1994, s. 15)*

1) Artikel 2 og 3 erstattes af følgende artikler:

»Artikel 2

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i bilaget nævnte produkter.

2. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

3. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, og uden at forpligtelserne i henhold til de internationale aftaler om produkterne i bilaget tilsidesættes, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 3

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i bilaget nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.«

2) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Når der henvises til denne artikel, vedtages foranstaltningerne efter proceduren i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF eller de tilsvarende artikler i de andre forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter.«

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 234/79 (EFT nr. L 34 af 9. 2. 1979, s. 2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3209/89 (EFT nr. L 312 af 27. 10. 1989, s. 5)*

Artikel 2, stk. 2, udgår.

BILAG XXII

MEGET AFSIDES BELIGGENDE REGIONER

I. *Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 (EFT nr. L 356 af 24. 12. 1991, s. 1), ændret ved forordning (EØF) nr. 3714/92 (EFT nr. L 378 af 23. 12. 1992, s. 23)*

Artikel 2, stk. 2, affattes således:

a) I første afsnit erstattes »De importafgifter, der er fastsat i henhold til artikel 13, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om de fælles markedsordning for korn« med

»De importafgifter, der er fastsat i den fælles toldtarif«.

b) I andet afsnit erstattes i den franske tekst »du prélèvement« med »des droits à l'importation« (ingen betydning for den danske tekst).

II. *Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 (EFT nr. L 173 af 27. 6. 1992, s. 1), ændret ved forordning (EØF) nr. 3714/92 (EFT nr. L 378 af 23. 12. 1992, s. 23)*

1) I artikel 3, stk. 1, udgår »importafgift og/eller«.

2) I artikel 5, stk. 1, litra a), udgår »og/eller importafgifter som omhandlet i artikel 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød«.

3) I artikel 7 udgår »importafgiften og/eller«.

III. *Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 (EFT nr. 173 af 27. 6. 1992, s. 13), ændret ved forordning (EØF) nr. 3714/92 (EFT nr. L 378 af 23. 12. 1992, s. 23)*

1) I artikel 3, stk. 1, udgår »importafgift og/eller«.

2) I arikel 5, stk. 1, litra a), udgår »og/eller importafgifter som omhandlet i artikel 9 i forordning (EØF) nr. 805/68«.

3) I artikel 7 udgår »importafgiften og/eller«.